

O GIS

SCHOOL MAGAZINE

MODULE 2
NR. 2/2024, VOLUNTARI

ISSN 3044 - 8719
ISSN-L 3044 - 8719

OLGA GUDYNN INTERNATIONAL SCHOOL

**HUMANITARIAN
PROJECTS**
PROIECTE UMANITARE

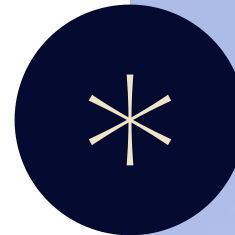
STUDENT WORK
*LUCRĂRILE
ELEVILOR*

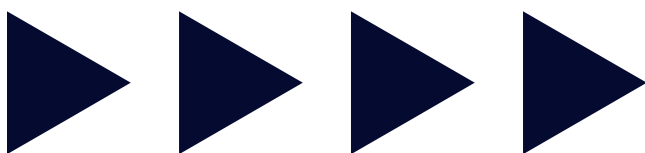
COMMUNITY EVENTS
*EVENIMENTELE
COMUNITĂȚII*

TABLE OF CONTENTS

CUPRINS

PSYCHOLOGY LESSON / ORA DE PSIHOLOGIE	1-2
DAVID BUȘU.....	3-4
CHRISTMAS IN THE OGIS CAMPUSES / CRĂCIUNUL ÎN SEDIILE OGIS	5-15
SMALL HABITS THAT CAN SAVE THE WORLD / OBICEIURI MICI CARE POT SALVA LUMEA!	16-17
OGIS FASHION / UNIFORMA OGIS	20
STUDENT COUNCIL / CONSILIUL ELEVILOR	21
GRANDPARENT'S DAY / ZIUA BUNICILOR	22-23
CHRISTMAS FAIR / TÂRGUL DE CRĂCIUN	24-25
WINTER SPORTS / SPORTURI DE IARNĂ	26-27
THE SHOEBOX PROJECT / PROIECTUL CUTIUȚA DE PANTOFI.....	28
DANCE DIARIES / JURNALUL DANSATORILOR	29-32
WHAT DOES KARATE MEAN TO YOU? / CE ÎNSEAMNĂ KARATE PENTRU TINE?	33
INTERVIEW WITH MRS. ANTON / INTERVIU CU DNA ANTON	34-35
INTERVIEW WITH MR. MORROW / INTERVIU CU DL MORROW	36
STUDENT WORK / LUCRĂRILE ELEVILOR.....	37-71
SUPPORT THE ARTS / SUSȚINE ARTELE & LITERATURA.....	72-73

School Leadership

Olga Gudynn
Founder

Cătălin Gudynn
Founder

Lucia Șerban
Director

Meet the Team

Maria Codorean (10A)
Junior Editor & Journalist

Andra Bebu (10A)
Junior Editor & Journalist

Josefina Morales (10A)
Junior Editor & Journalist

Ginevra Rugiero (10A)
Junior Editor & Journalist

Anouck Serea (10A)
Junior Editor & Journalist

Ema Cojanu (9A)
Junior Editor & Journalist

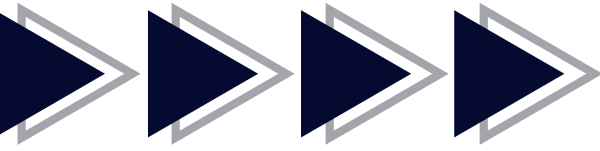
Teodor Năstăsescu (9A)
Junior Editor & Journalist

Amelia Mitrică (9A)
Junior Editor & Journalist

Yalda Mostavi (9C)
Junior Editor & Journalist

Meet the Team

Ioana Mischie (9C)
Junior Editor & Journalist

Derya Tozbey (9C)
Junior Editor & Journalist

Anastasia Jumbei (9C)
Junior Editor & Journalist

Victor Pârnu (9B)
Junior Editor & Journalist

Andra Anton
Faculty Advisor

Oana Coşbuc
Marketing

Diana Simulescu
Faculty Advisor

Cassandra Vasiliu
Proofreader

Cristina Tătaru
Proofreader

Vali Paraschiv
Proofreader

Alexandra Chiriță
Proofreader

Diana Manolescu
Proofreader

Daniela Iordache
Proofreader

Alex Popescu
Photography

Faculty Advisors

Student Contributors

**Ștefan Gheorghitoi
III Mangoes**

**Marcus Vințe
III Mangoes**

**Mara Bernstein
III Limes**

David Pătru (5B)

Iosif Fodor (5A)

Albert Bondoc (5A)

Ilinca Sîrbu (5A)

Alexa Badea (9A)

**Eric Paraschiv
III Limes**

**Alexandru Verdeș-Nijnic
(5B)**

Natalia Tudor (5B)

Eva Nistoran (5B)

**David-Nicholas
Mogoș (5B)**

Maria Călin (5B)

ATTENDING A 10TH GRADE PSYCHOLOGY LESSON

Derya Tozbey 9C & Anastasia Jumbei 9C

“The purpose of psychology is to give us a completely different idea of the things we know best.”

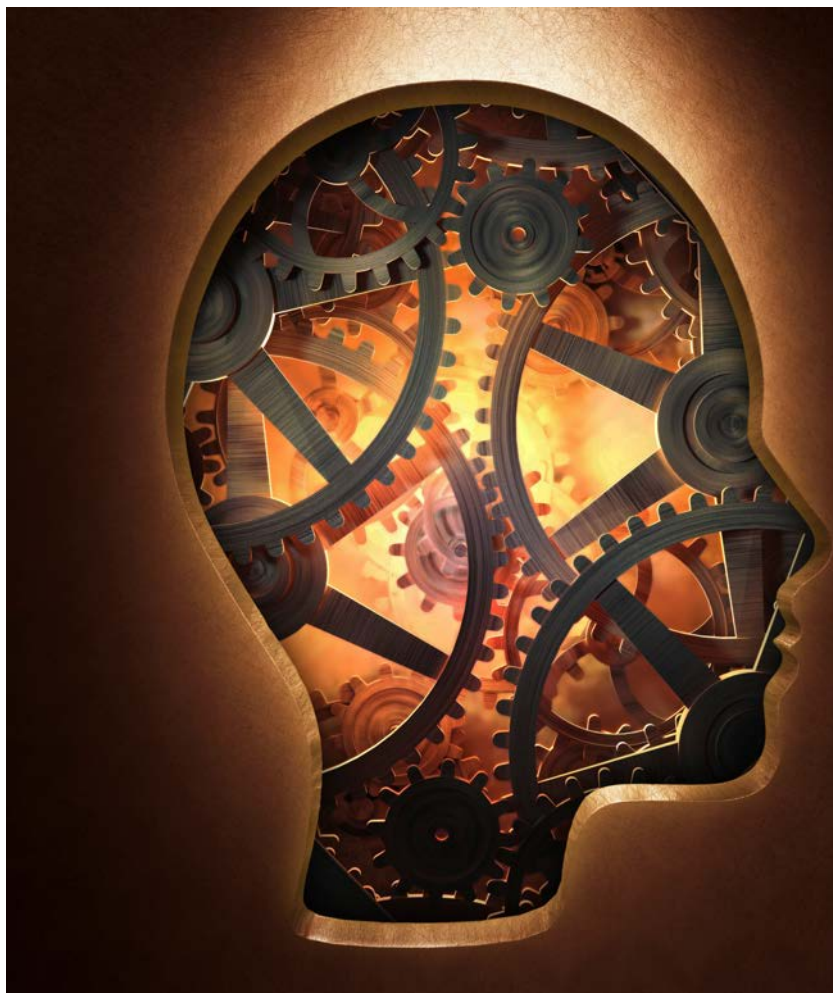
- P. Valery

Attending a psychology lesson is like entering a labyrinth of the human mind, with something to discover in every step that you take. As we stepped into the class, we were embraced with a warm welcome by all the 10th grade students and Ms. Mădălina Istrate, who is always ready to fill our minds with wonderful information. Even from the first few minutes, we noticed how the classroom atmosphere was like no other. There was an open discussion between the students and teacher and I could tell that this was a safe environment for teenagers to express their feelings, opinions and thoughts. All these contribute to how we grow as people mentally, and Ms. Mădălina helped us to do just that.

Fortunately, we had the opportunity to take a test, along with the students, which analyses the type of motivation that we have, but, before that, we learned about various types of motivation people have regarding school, work environment and personal life, not to mention all the information we got about managing our emotions.

In addition, the students were taught how to deal with their emotions in the most difficult situations of their daily lives, as teenagers coping with stress. Nowadays, there are many factors that can affect daily lives, hence Ms. Mădălina Istrate prioritized her students' mental health by giving them the chance to discover more about themselves during the class.

In addition to the importance of communication in a teenagers' life, an essential aspect of human interaction that plays a pivotal role in various spheres of life, impacting relationships, work environments, personal development and societal progress is human interaction. This skill helps students in their personal development. Expressing thoughts and ideas articulately, being assertive, and having good listening skills can boost self-confidence, improve emotional intelligence, and aid in navigating various social situations.

PARTICIPAREA LA O LECȚIE DE PSIHLOGIE DE CLASA A X-A

Derya Tozbey 9C & Anastasia Jumbei 9C

"Scopul psihologiei este de a ne oferi o idee complet diferită despre lucrurile pe care le cunoaștem cel mai bine" - P. Valery

Participarea la o lecție de psihologie este ca și cum ai intra într-un labirint al minții umane, cu ceva de descoperit la fiecare pas pe care îl faci. De cum am pășit în clasă am fost întâmpinați cu o îmbrățișare călduroasă de către toți elevii de clasa a X-a și de doamna profesor Mădălina Istrate, care este mereu gata să ne ofere informații minunate. Încă din primele minute am observat că atmosfera din clasă era cu totul aparte. A avut loc o discuție deschisă între elevi și profesor, creându-se astfel un mediu sigur în care adolescenții să-și poată exprima emoțiile, opiniile și gândurile. Toate aceste lucruri contribuie la modul în care ne dezvoltăm mental ca persoane, iar doamna profesor Mădălina ne-a ajutat în acest sens.

Din fericire am avut ocazia să susținem împreună cu elevii un test care analizează tipul de motivație pe care îl avem, iar înainte de asta am aflat despre diferite tipuri de motivație pe care elevii le au în ceea ce privește școala, mediul de lucru și viața personală, ca să nu mai vorbim de toate informațiile primite în legătură cu gestionarea emoțiilor.

În plus, elevii au fost învățați cum să-și gestioneze emoțiile în cele mai dificile situații din viața lor de zi cu zi în calitate de adolescenți care se confruntă cu stresul. În zilele noastre există mulți factori care pot afecta viața cotidiană, de aceea doamna profesor Mădălina Istrate a acordat prioritate sănătății mintale a elevilor săi, oferindu-le șansa de a descoperi mai multe despre ei înșiși în timpul orei.

Pe lângă importanța comunicării în viața adolescenților, un alt aspect fundamental este interacțiunea umană, care joacă un rol esențial în diferite sfere ale vieții, influențând relațiile, mediile de lucru, dezvoltarea personală și progresul societății. Această abilitate îi ajută pe elevi în dezvoltarea personală, prin exprimarea gândurilor și ideilor în mod articulat. Fiind asertivi și având abilități bune de ascultare își pot îmbunătăți încrederea de sine și inteligența emoțională și pot gestiona diferite situații sociale.

David Buşu

The Talent of the New Generation

Anastasia Jumbei 9C

I interviewed David Buşu, and I have to say that he left me speechless. He managed to succeed in winning an international championship while having excellent grades at school. He told me that he is able to "create a balance between schoolwork and [his] passion." With a string of victories and dedication that knows no bounds, he stands as an inspiration to young athletes. In an exclusive interview, David shares the insights, struggles and triumphs that have defined his remarkable journey to success in the realm of competitive kayaking.

David Buşu is only thirteen years old and he became an international champion at this young age. He first tried kayaking in 2021 in Egypt, not knowing this would become his key to success. He trains four times a week and he won a gold medal after two years of perfecting strokes and maneuvers, coupled with strength training and cardio sessions off the water.

Mental preparedness is crucial, so David Buşu incorporates visualization techniques and mindfulness practices into his daily routine for his mental preparations for competitions.

When asked about the key to his success, David emphasized the importance of mindset. "It's about focus, discipline, and unwavering determination," he explained. He continued, "Visualization plays a significant role. Before a competition, I mentally navigate the course, visualizing every stroke, every turn. It's about being in sync with the water." He faced many challenges, however he never gave up. He continued to push his limits and eventually managed to succeed. He finally beat his opponent who previously won the gold medal and this gave him the boost of motivation he needed in order to keep going. Through sweat and tears, David managed to become a champion in kayaking at only 13 years old while winning prizes for his academics.

David is, without a doubt, an inspiration to other kids that are passionate about this sport giving them hope about their dreams and inspiring them to become the best version of themselves.

David Bușu și realizările sale

Talentul noii generații

Anastasia Jumbei 9C

L-am intervievat pe David Bușu și trebuie să spun că m-a lăsat fără cuvinte. A reușit să câștige un campionat internațional, având în același timp și note excelente la școală. Mi-a spus că reușește să mențină „un echilibru între munca școlară și pasiune”, ceea ce m-a impresionat. Cu multe victorii și o dăruire care nu cunoaște limite, el reprezintă o inspirație pentru tinerii sportivi. Într-un interviu exclusiv, David împărtășește intuițiile, luptele și triumfurile care i-au definit călătoria remarcabilă către succes, în domeniul caiacului.

David Bușu are doar treisprezece ani și a devenit campion internațional la această vârstă fragedă. A încercat pentru prima dată caiacul în 2021, în Egipt, fără să știe că acest lucru va deveni cheia succesului lui. Se antrenează de patru ori pe săptămână, ca să nu mai vorbim despre faptul că David Busu a câștigat o medalie de aur după doi ani de perfecționare a manevrelor, cuplați cu antrenamente de forță și sesiuni de cardio în afara apei.

Pregătirea mentală este crucială, așa că David Bușu încorporează tehnici de vizualizare și practici de mindfulness în rutina sa zilnică.

Când a fost întrebat despre secretul succesului, David a subliniat importanța mentalității. „Este vorba despre concentrare, disciplină și determinare constantă”, a explicat el. “Vizualizarea joacă un rol important. Înainte de o competiție, navighez mental pe traseu, vizualizând fiecare lovitură, fiecare viraj. Este vorba despre a fi sincronizat cu apa”. S-a confruntat cu multe provocări, dar nu a renunțat niciodată. A continuat să-și depășească limitele și în cele din urmă a reușit. Și-a învins adversarul, care a câștigat medalia de aur în locul lui, și asta i-a dat impulsul de care avea nevoie pentru a continua. Prin sudoare și lacrimi, David a reușit să devină campion la caiac la doar 13 ani, reușind să obțină premii și pe plan academic.

David este, fără îndoială, o inspirație pentru alți copii pasionați de acest sport, dându-le speranță în visurilor lor și inspirându-i să devină cea mai bună versiune a lor.

A CHILD'S VIEW OF CHRISTMAS

Maria Codorean 10A and Anouck Serea 10A

At the tender age of three, Christmas unfolds like a fairy tale for little ones. The twinkling lights on houses and streets make everything look amazing, like a twinkling wonderland. These little ones get super excited about Santa Claus coming; their excitement is so cute, and sometimes they can't wait!

When kids turn about five, they start understanding Christmas more. It's not just about getting presents; it's also about giving them.

They like making special ornaments and cards; that can be a bit messy but full of love. It's all about the true spirit of the season. For kids from seven to nine years old, Christmas becomes even more magical. They really believe in Santa Claus and write letters with all their wishes. They imagine the North Pole, flying reindeer, and a happy old man bringing gifts. It's like a warm and happy feeling that spreads to everyone.

As kids from ten to twelve years old enjoy Christmas, it turns into a time for special traditions and happy moments. Decorating the Christmas tree becomes a family tradition, and every ornament is special. While they still love opening presents, they also understand the joy of being with family and making memories.

We had a blast chatting with kids from the OGIS kindergarten and primary school about Christmas. Two little girls from kindergarten, Alexandra and Reia, shared their favorite things about the holiday. Alexandra really wants a cute puppy and lots of unicorn toys. She loves playing with her family and watching movies. Reia dreams of getting a Barbie doll and enjoys listening to carols and playing in the snow with her dad. These girls capture the pure joy and simple pleasures of Christmas.

At the primary school, we met Moise and Călin. Both boys really wish for a lot of Lego toys. Moise loves the excitement of opening presents with his family, but he also loves family dinners, where he enjoys all of his favorite dishes. Călin likes hanging out with his siblings and having fun in the snowy outdoors. These boys show us that wishes change as children grow up, but still keep fun and family close to their hearts.

Talking to older kids in middle school, we noticed a different trend. They're not interested in simple toys anymore. Many of them want new phones, laptops, I-pads, shoes, and makeup. It seems like as they get older, their Christmas wishes become more about personal things and less about toys and games.

From cute toys and family time to cool gadgets and personal items, Christmas remains magical for kids of all ages. It's a journey through wishes that evolve with each passing year, but the joy and wonder of Christmas remain constant.

CRĂCIUNUL PRIN OCHII UNUI COPIL

Maria Codorean 10A și Anouck Serea 10A

Când ai doar trei ani, Crăciunul este o lume feerică, de basm. Luminile sclipitoare de pe case și străzi fac ca totul să arate uimitor, ca o țară minunată. Cei mici sunt încântați de venirea lui Moș Crăciun; entuziasmul lor este atât de puternic, încât nu mai au răbdare.

Când copiii împlinesc aproximativ cinci ani, încep să înțeleagă mai multe despre Crăciun. Înțeleg că nu este vorba doar despre a primi cadouri, ci este și despre a le oferi. Le place să facă ornamente și felicitări speciale, puțin dezordonate, dar pline de dragoste. Totul ține de adevăratul spirit al sezonului.

Pentru copiii de la șapte până la nouă ani, Crăciunul devine și mai fermecător. Ei cred cu adevărat în Moș Crăciun și redactează scrisori cu toate dorințele lor. Își imaginează Polul Nord, reni zburători și un bătrân fericit, aducând cadouri. Este un sentiment cald și fericit care este răspândit tuturor.

Odată cu înaintarea în vârstă, copiii văd Crăciunul ca un timp al tradițiilor speciale și al momentelor de fericire. Decorarea bradului devine un obicei de familie, iar fiecare ornament este special. Deși încă le place să deschidă cadouri, înțeleg și bucuria de a fi cu familia și de a-și crea amintiri.

Ne-am distrat de minune, discutând despre Crăciun cu juniorii de la grădiniță și clasele pregătitoare. Două fete de la grădiniță, Alexandra și Reia, ne-au împărtășit câteva lucruri preferate despre vacanță. Alexandra își dorește cu adevărat un cățeluș drăguț și o mulțime de jucării cu unicorni. Îi place să se joace cu familia ei și să se uite la filme. Reia visează să primească o păpușă Barbie și îi place să asculte colinde și să se joace în zăpadă cu tatăl ei. Aceste fete surprind bucuria pură și plăcerile simple ale Crăciunului.

Trecând la școala primară, i-am cunoscut pe Moise și Călin. Ambii băieți își doresc cu adevărat o mulțime de jucării LEGO. Moise iubește entuziasmul de a deschide cadourile cu familia sa, dar apreciază și cina în familie, unde se bucură de toate mâncărurile sale preferate. Lui Călin îi place să stea cu frații săi și

să se distreze în aer liber. Mărturisirile acestor elevi demonstrează că, odată cu vârsta, perspectiva asupra Crăciunului se schimbă, dar emoția rămâne.

Vorbind cu toți copiii mai mari din gimnaziu, am observat o altă tendință. Nu le mai plac jucăriile simple. Mulți dintre ei își doresc telefoane noi, laptopuri, Ipads, pantofi și cosmetice. Se pare că, pe măsură ce avansează în vârstă, urările lor de Crăciun devin mai mult despre lucruri personale și mai puțin despre jucării și jocuri.

De la jucării drăguțe și timp în familie până la gadgeturi interesante și obiecte personale, Crăciunul rămâne magic pentru copiii de toate vârstele. Este o călătorie prin dorințe, care evoluează cu fiecare an care trece, dar bucuria și minunea Crăciunului rămân constante.

Celebrating Christmas at the Iancu Nicolae Campuses

Maria Codorean 10A and Anouck Serea 10A

As the winter winds bring a chill and the streets light up with festive decorations, the air is filled with anticipation and joy. That's when you know, Christmas is here! For children attending primary school and kindergarten, this magical season takes on a special charm as they immerse themselves in a world of holiday cheer, creativity and shared moments with family and friends.

At the heart of the festive season, the kindergarten becomes a hub of excitement and preparation. Children eagerly engage in various activities to celebrate Christmas. One highlight is the much-anticipated show for parents, where little stars take the stage to sing Christmas carols and recite delightful poems. The room echoes with laughter and applause as parents witness the charm and innocence of their young performers.

Adding a touch of culinary delight, kindergartners partake in a Christmas fair, bringing forth their favorite holiday foods. Our visit to the OGIS kindergarten revealed a delightful surprise, the children were making gingerbread. Ms. Andra Predonescu emphasized the importance of keeping them active, explaining that such activities not only capture the essence of the season but also provide valuable lessons in cooking and hands-on engagement with the cookie dough.

Meanwhile, the older primary schoolers join the festivities, showcasing their creativity and Christmas spirit. The Christmas Fair organized at the school becomes a collaborative effort, with high schoolers also contributing to the merry atmosphere. Yet, the primary schoolers take pride in preparing some elements independently.

Both preschool classes set the stage for a heartwarming play featuring penguins, reindeer, and, of course, the beloved Santa Claus. The joyous performances not only entertain but also foster a sense of camaraderie among the young participants, creating lasting memories that they will cherish for years to come.

In general, the festivities at primary school and kindergarten embody the essence of Christmas – a time of togetherness, joy and the magic of childhood. These celebrations provide a platform for children to express themselves, showcase their talents, and cultivate a love for traditions that will stay with them throughout their lives.

As the season unfolds, it is heartening to witness the warmth and enthusiasm radiating from these young hearts. Christmas at primary school and kindergarten is not merely an event; it is a journey of shared experiences, laughter and the building of cherished memories that form the foundation for a lifetime of festive celebrations.

Cum se sărbătorește Crăciunul în sediile de pe Erou Iancu Nicolae?

Maria Codorean 10A și Anouck Serea 10A

Pe măsură ce iarna se instalează și străzile sunt luminate cu decorațiuni festive, atmosfera devine tot mai veselă – Crăciunul este aici! Pentru copiii care frecventează școala primară și grădinița, acest sezon magic capătă un farmec aparte, deoarece se cufundă într-o lume a bucuriei sărbătorilor, a creativității și a momentelor împărtășite cu familia și prietenii.

În mijlocul sezonului festiv, grădinița devine un loc al entuziasmului. Copiii se angajează cu nerăbdare în diverse activități pentru a sărbători Crăciunul. Un punct culminant este mult așteptatul spectacol pentru părinți, unde micile vedete urcă pe scenă pentru a cânta colinde și a recita poezii încântătoare. Sala răsună de râsete și aplauze în timp ce părinții sunt martori la farmecul și inocența micilor interpreți.

Adăugând o notă de deliciu culinar, grădinițele organizează Târgul de Crăciun, unde părinții și copiii aduc preparatele lor preferate de sărbători. Vizita noastră la grădinița OGIS a scos la iveală o surpriză încântătoare – copiii pregăteau turtă dulce. Profesoara Andra Predonescu a subliniat importanța implicării celor mici în activități de sezon, care să le capteze atenția și să fie un prilej de învățare.

În general, festivitățile de la școala primară și de la grădiniță întruchipează esența Crăciunului – un timp al apropierii de ceilalți, de bucurie și de magia copilăriei. Aceste sărbători oferă copiilor un prilej de exprimare, de a-și prezenta talentele și de a-și cultiva dragostea pentru tradiții, care le vor rămâne pe tot parcursul vieții.

Pe măsură ce sezonul se desfășoară, este încurajator să asistăm la căldura și entuziasmul care radiază din aceste inimi de copil. Crăciunul la școala primară și la grădiniță nu este doar un eveniment; este o călătorie plină de experiențe împărtășite, râsete și un mod de a crea amintiri neprețuite.

INTERVIEW WITH MIHAELA COSTACHE - FLOREASCA

Ioana Mischie, Yalda Mostavi and Ema Cojanu

Ms. Mihaela Costache teaches the 3rd grade Watermelons class at the Floreasca campus. She has been a dedicated educator at Olga Gudynn for four years now and this is her first generation here. During the interview, she pointed out many skills and interesting methods that help her teach better. For example, during class time, in order to keep a silent and calm atmosphere, she tries to have everyone's attention and entertain them by including games and other fun activities. This way, every student is having fun and is also learning efficiently without stressing them out or using an unpleasant tone.

One of her students said that they greatly appreciate the teacher's techniques and that they're always happy to help her keep the classroom orderly and pay attention in class. She also mentioned the best way to keep the kids entertained is to pick a topic in class that interests every child. This way, everyone will do their best in class and try to participate as much as possible.

One of the most important things that Ms. Costache said is that she is always interested in her students' daily problems, "In primary school, the foundations of emotional development are laid, the teacher's behavior is very influential." There is also a very high level of respect between both teacher-student or student-student relations that is never forgotten. She says, "There are no conflicts over respect because empathy is always present in our class." The three students that interviewed Ms. Costache learned many of the techniques that teachers use during class. They were very impressed by both the teacher and the students' behavior.

INTERVIU CU MIHAELA COSTACHE - SEDIUL FLOREASCA

Ioana Mischie, Yalda Mostavi și Ema Cojanu

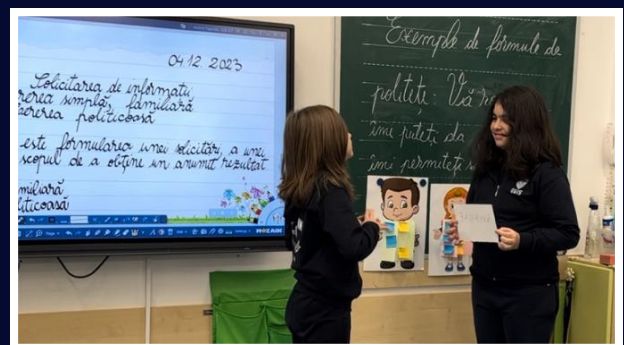
Mihaela Costache predă la clasa a III-a de Watermelons, din campusul Floreasca. Este un cadru didactic dedicat, cu o vechime de patru ani în Școala Olga Gudynn, iar aceasta este prima sa generație de elevi aici. În timpul interviului, a evidențiat multe abilități și metode interesante care o ajută la o predare mai bună. De exemplu, în timpul orelor, pentru a menține o atmosferă liniștită și calmă, încearcă să motiveze participarea tuturor copiilor și să îi distreze prin includerea jocurilor și activităților interesante. Astfel, fiecare elev învață eficient, fără a avea teamă sau vreo altă neliniște. Unul dintre elevii săi a spus că apreciază foarte mult tehnicile profesoarei și că sunt întotdeauna bucuroși să o ajute să mențină liniștea și atenția în clasă. De asemenea, a menționat că cel mai bun mod de a-i ține pe copii implicați este să aleagă un subiect care să îi intereseze pe toți. Astfel, fiecare va face tot posibilul să participe activ la ore.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care doamna profesoară Costache le-a spus elevilor a fost acela că dumneaei este întotdeauna interesată de problemele zilnice ale elevilor săi: „În școala primară, se pun bazele dezvoltării emoționale, comportamentul profesorului având o influență foarte mare”. Există și un nivel foarte ridicat de respect în relațiile profesor-elev sau elev-elev, care nu este niciodată uitat: „Nu există conflicte legate de respect, deoarece empatia este întotdeauna prezentă în clasa noastră”. Cei trei elevi care au intervievat-o pe doamna profesoară Costache au învățat multe tehnici pe care profesorii le folosesc în timpul orelor. Au fost foarte impresionați atât de comportamentul profesorului, cât și de comportamentul elevilor.

In the bathrooms, there are positive quotations written on the mirror.

În băi se află mesaje motivaționale scrise pe oglinzi.

A Visit to the Floreasca Campus

Victor Pârvu 9B, Teodor Năstăsescu 9A & Amelia Mitrică 9A

We visited the Olga Gudynn campus in Floreasca and entered the prism of old memories, feeling the sweet smell of childhood from the moment we entered. Thus, we stepped into the magical place where students spend most of their day, and we were able to spend some time in some of the 3rd (Watermelons) and 4th (Bluebells) grade classes. We also had the occasion to interview some of the teachers and students.

Our students, Amelia Mitrică, Victor Pârvu and Teodor Năstăsescu, spoke with Matei, in the 4th grade Bluebells class, who is an intelligent and involved student in our community. He told them about how he is ready to enter a new cycle, middle school. He is a very curious and talented student, willing to learn as much as possible from every opportunity that occurs on his new journey.

At the end of the visit to the Floreasca campus, our high school students thanked the primary school students for the warm welcome and the delightful classroom atmosphere they created. We realized that the students in Floreasca were true OGIS students who adhere to the OGIS values that we hold dear in our campus in Pipera as well.

Am vizitat sediul Olga Gudynn din Floreasca și am rețrăit amintiri, simțind încă de la intrarea în școală mirosul dulce al copilăriei. Astfel, pășind în locul magic în care elevii își petrec cea mai mare parte a zilei, am putut petrece ceva timp în clasele a III-a (Watermelons) și a IV-a (Bluebells). De asemenea, am avut ocazia să intervievăm câțiva dintre profesori și elevi.

Elevii noștri Amelia Mitrică, Victor Pârvu și Teodor Năstăsescu au vorbit cu Matei, elev în clasa a IV-a Bluebells. Acesta este un copil inteligent și implicat în comunitatea noastră, care le-a povestit cum se pregătește să intre într-un nou ciclu, cel gimnazial. Este un elev foarte curios și talentat, dornic să învețe cât mai multe lucruri, din fiecare oportunitate care apare în noua sa călătorie.

La finalul vizitei în sediul Floreasca, liceenii noștri au mulțumit elevilor din clasele primare pentru primirea călduroasă și atmosfera încântătoare pe care au creat-o. Ne-am dat seama că elevii din Floreasca erau adevărați elevi OGIS care aderă la valorile școlii, pe care le regăsim și în sediul nostru din Pipera.

THE FĂGĂRAȘ CAMPUS

VISITING OGIȘ CAMPUSES

Josefina Morales 10A, Andra Bebu
10A & Ginevra Rugiero 10A

In a recent adventure, we visited students in one of the most visually stunning campuses in our school network. From the vibrant colors to playful decorations, the atmosphere exuded warmth and coziness, making it a perfect haven for our youngest learners. What sets this campus apart is its seamless blend of tradition and modern education practices, emphasizing hands-on learning and interactive teaching methods. In the classrooms, we found a perfect mix of age-appropriate activities, showcasing the teachers' dedication to creating a nurturing environment. Despite the tech-driven era, the decision to preserve traditional elements underscored the school's commitment to fostering creativity, imagination, and interpersonal skills. Our brief but enchanting visit left us captivated by the colors, warmth, and educational excellence that define this remarkable campus, turning learning into a truly magical experience for kids.

SEDIUL FĂGĂRAȘ

VIZITĂ ÎN SEDIILE OGIS

Josefina Morales 10A, Andra Bebu
10A & Ginevra Rugiero 10A

Într-o aventură recentă, am vizitat unul dintre cele mai frumoase sedii din rețeaua noastră școlară. De la culorile vibrante la decorațiunile jucăușe, atmosfera emană căldură și confort, transformând școala într-un refugiu perfect pentru cei mai mici învățăcei ai noștri. Ceea ce diferențiază acest campus este îmbinarea fără cusur a tradiției cu practicile moderne de educație, accentuând învățarea practică și metodele interactive de predare. În sălile de clasă, am descoperit o combinație perfectă de activități adecvate vârstei, evidențiind devotamentul profesorilor pentru crearea unui mediu de învățare provocator. În ciuda erei tehnologice, decizia de a păstra elemente tradiționale subliniază angajamentul școlii față de cultivarea creativității, imaginației și abilităților interpersonale. Vizita noastră scurtă, dar fermecătoare, ne-a captivat prin culori, căldură și excelență educațională, definind acest campus remarcabil și transformând învățarea într-o experiență cu adevărat magică pentru copii.

Small Habits That Can Save The World!

Derya Tozbey 9C

We have all heard about global issues, such as climate change, pollution, deforestation and much more, but what can we do in order to actually make a difference in the world? These small habits that contribute to environmental sustainability are great ways to start taking action, no matter the age, and help the planet in various ways.

1. Reduce, Reuse, Recycle - Reduce waste, reuse items and recycle materials such as plastic, paper, glass and waste. Using recycling bins at home, at school, as much as possible will get us one step closer to achieving an ultimate goal - saving the planet!

2. Conserve Water - Water conservation habits such as taking shorter showers, turning off taps when not in use, using a mop instead of a hose can really make a difference.

3. Consume Responsibly - Buying environmentally friendly products from sustainable brands is a fantastic way to take action, as well as making informed choices of what to buy.

4. Mindful Energy Consumption - Turn off lights and all electronics when not in use. Using energy-efficient bulbs and appliances in order to reduce electricity consumption has a great impact.

5. Educate Yourself and Others - Get informed about recent news and environmental issues and learn more about the topic and what it comes with. A lot of this information can be shared with others in order to encourage and motivate the community to do something meaningful for our planet.

Every one of these small habits may seem insignificant, but the collective impact can definitely lead to a positive change. Maintaining a mindset of sustainability and environmental responsibility in our everyday actions will help us accomplish our purpose. Teamwork makes the dream work!

Obiceiuri mici care pot salva lumea!

DERYA TOZBEY 9C

Am auzit cu toții despre probleme globale, cum ar fi schimbările climatice, poluarea, defrișările și multe altele, dar ce putem face pentru a produce cu adevărat o diferență în lume? Aceste mici obiceiuri care contribuie la protejarea mediului sunt modalități excelente de a lua atitudine, indiferent de vârstă, și de a ajuta planeta în diferite moduri.

1. Reduceți, reutilizați, reciclați - Reduceți deșeurile, reutilizați articolele și reciclați materiale precum plasticul, hârtia, sticla și deșeurile. Utilizarea coșurilor de reciclare acasă, la școală, cât mai mult posibil, ne va aduce cu un pas mai aproape de atingerea unui obiectiv final - salvarea planetei!

2. Economisiți apa! - Obiceiurile de combatere a risipei de apă, cum ar fi dușurile mai scurte, oprirea robinetelor atunci când nu sunt folosite, utilizarea unui mop în loc de furtun, pot face cu adevărat diferența.

3. Consumați responsabil! - Mărcile sustenabile și produsele ecologice, reprezintă o modalitate fantastică de a acționa, făcând alegeri sănătoase cu privire la ce să cumpărați.

4. Consum conștient de energie - Opriți luminile, electronicele atunci când nu le utilizați. Utilizarea becurilor și a aparatelor eficiente din punct de vedere energetic pentru a reduce consumul de energie electrică are un impact mare.

5. Educați-i și pe ceilalți! - Informați-vă, citiți știri recente, probleme de mediu, aflați mai multe despre subiect și cu ce vine. Multe dintre aceste informații pot fi împărtășite cu alții pentru a încuraja și pentru a motiva comunitatea să facă ceva semnificativ pentru planeta noastră.

Fiecare mic obicei care poate părea lipsit de sens, are, de fapt, un impact semnificativ, care poate duce la o schimbare pozitivă. Menținerea unei mentalități de sustenabilitate și responsabilitate față de mediu în acțiunile noastre de zi cu zi, ne va ajuta să ne atingem scopul. Munca în echipă face ca visul să funcționeze!

FAMOUS WORKS OF ART

Derya Tozbey 9C

Starry Night by Vincent van Gogh: Van Gogh's masterpiece, "Starry Night," captures the essence of a serene night sky with swirling, expressive strokes. The vivid colors and dynamic composition make it an iconic representation of the artist's emotional intensity.

Noapte înstelată de Vincent van Gogh: Capodopera lui Van Gogh, „Noapte înstelată”, surprinde esența unui cer senin, nocturn, cu tușe învolburate și expresive. Culoarele vii și compoziția dinamică îl fac o reprezentare iconică a intensității emoționale a artistului.

The Girl with a Pearl Earring by Johannes Vermeer: Vermeer's enigmatic painting depicts a young woman with a captivating gaze, embellished with a pearl earring. The meticulous details and use of light in "The Girl with a Pearl Earring" showcase Vermeer's mastery of the Dutch Golden Age.

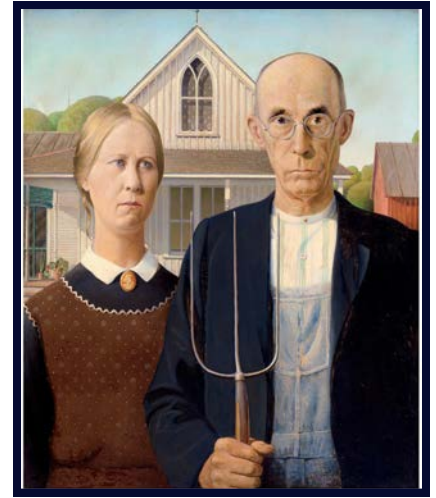
Fata cu cercei de perla de Johannes Vermeer: Pictura enigmatică a lui Vermeer înfățișează o tânără cu o privire captivantă, împodobită cu un cercei de perla. Detaliile meticuloase și utilizarea luminii demonstrează măiestria lui Vermeer în Epoca de Aur olandeză.

The Persistence of Memory by Salvador Dalí: Dalí's surreal masterpiece features melting clocks draped over various objects, challenging our perception of time. "The Persistence of Memory" is an interesting exploration of the fluidity and subjectivity of our temporal experience.

Persistența memoriei de Salvador Dalí: Capodopera suprarealistă a lui Dalí prezintă ceasuri topite, „scurse” peste diverse obiecte, redând percepția noastră asupra timpului. „Persistența memoriei” este o explorare interesantă a fluidității și a subiectivității experienței noastre temporale.

American Gothic by Grant Wood: Grant Wood's "American Gothic" portrays Depression-era resilience in rural America. The unsmiling farmer and daughter, standing by their farmhouse, symbolize Midwestern values amid hardship. The iconic pitchfork adds a touch of severity, emphasizing endurance during challenging times. Wood's attention to detail and somber mood make this painting a lasting cultural emblem.

American Gothic de Grant Wood: „American Gothic” al lui Grant Wood portretizează rezistența din epoca depresiei în America rurală. Fiica și fermierul care nu zâmbesc, stând lângă ferma lor, simbolizează valorile din Vestul Mijlociu, în mijlocul greutăților. Emblematica furcă adaugă o notă de severitate, subliniind rezistența în perioadele dificile. Atenția lui Wood la detalii și starea de spirit sumbră fac din această pictură o emblemă culturală.

The Scream by Edvard Munch: Munch's iconic painting, "The Scream," is a symbol of existential fear. The haunting figure against a swirling, blood-red sky captures the intense emotional confusion and anxiety felt by the artist and resonates universally with viewers.

The Scream de Edvard Munch: Pictura iconică a lui Munch, „The Scream”, este un simbol al fricii existențiale. Figura obsedantă pe un cer învolburat, roșu sângeri, surprinde confuzia emoțională intensă și anxietatea simțită de artist.

UNIFORM IN OGIS

Ioana Mischie 9C & Yalda Mostavi 9C

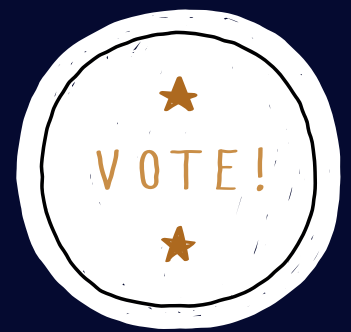
Our uniform policy is more than a set of rules; it's a way to promote a cohesive environment where students focus on learning and personal growth rather than outward appearances. It fosters pride, responsibility, and a shared identity among our diverse student body, contributing to a positive atmosphere for everyone at OGIS. Wearing the uniform is mandatory at OGIS, except on two special days each month: the last Thursday, known as Non-Uniform Day, and the last Friday, celebrated as Spirit Day. On these days, students have the chance to express themselves through their clothing choices while still maintaining our school's values of respect and inclusivity.

Politica noastră privind uniforma este mai mult decât un set de reguli; este o modalitate de a promova un mediu în care elevii se concentrează pe învățare și dezvoltare personală în loc să pună preț pe aparențe. Aceasta stimulează sentimentul de mândrie, responsabilitate și o identitate comună în rândul elevilor, contribuind la o atmosferă pozitivă pentru toată lumea din OGIS. Purtarea uniformei este obligatorie în OGIS, cu excepția a două zile speciale în fiecare lună: ultima joi, cunoscută ca ziua fără uniformă, și ultima vineri, celebrată ca School Spirit Day. În aceste zile, elevii au ocazia să se exprime prin alegerile lor vestimentare, păstrând decența.

Student Council

Ema-Larisa Cojanu 9A & Victor Pârvu 9B

STUDENT COUNCIL is a group formed by people that have strong visions regarding the school. This group of students helps in organizing community events, such as assemblies and various festivals. We, as part of the Student Council community, propose to the directors different ideas that may, eventually, be put in practice. We also discuss and address issues and concerns raised by students. This can include topics like school policies, facilities or student well-being.

To have a better organization, Student Council has different jobs for specific people, such as the President, Vice-President and the Secretary. The President is the one that, together with the Vice-President, leads the discussions and chooses the topics that have to be talked about. At the same time, they are the ones that participate in different meetings with the founder, Mrs. Gudynn.

Overall, the goal of student council meetings is to create a positive and inclusive school environment, address the needs of the student body, and enhance the overall educational experience for everyone involved.

CONSILIUL ELEVILOR este un grup format din tineri care au viziuni convingătoare cu privire la educație. Acest grup de elevi ajută la organizarea de evenimente comunitare, cum ar fi adunări, festivaluri multiple și așa mai departe. Noi, ca parte a comunității Consiliului Elevilor, propunem directorilor diferite idei care sunt, în cele din urmă, puse în practică. De asemenea, discutăm și abordăm problemele și preocupările ridicate de elevi. Pot fi incluse subiecte precum politicile școlare, facilitățile sau bunăstarea elevilor.

În general, scopul reuniunilor Consiliului Elevilor este de a crea un mediu școlar pozitiv și primitiv, de a răspunde nevoilor elevilor și de a îmbunătăți experiența educațională generală pentru toți cei implicați.

Pentru o bună organizare, Consiliul Elevilor implică diverse roluri pentru membrii acestuia, cum ar fi cel de Președinte, Vicepreședinte și Secretar. Președintele este cel care, împreună cu Vicepreședintele, conduce discuțiile. În același timp, ei sunt cei care participă la diferite întâlniri cu fondatoarea, doamna Olga Gudynn.

Grandparent's Day

ANOUCK SEREA 10A &
MARIA CODOREAN 10A

Emotion, tears of joy and much, much love. This is the atmosphere in our schools, when we celebrate our grandparents. The children prepare artistic moments, works in which they put all their love and, towards the end, they invite the grandparents to participate in creative workshops to work together, as only a son and a grandson know how to do.

I had the opportunity to interview one of the grandmothers, Carmen Ungheanu, who attended Grandparent's day at the kindergarten, primary school, middle school and high school!

HOW WAS YOUR EXPERIENCE AT GRANDPARENT'S DAY?

I came with many emotions because I finished school about 55 years ago. I am very grateful to have had the opportunity to spend a day at school with my 16-year-old granddaughter. The joy was all the greater because, last week, I went to visit the other three grandchildren for Grandparent's Day. Indeed, when I reached the 10th grade, I realized that I still had a lot to learn. I attended a psychology class, a subject that was not studied in my time. It's very beneficial for students because it helps them a lot in memory development and it makes the students think intensively, through questioning.

IF YOU COULD GO BACK TO ONE OF THE CLASSES, WHICH WOULD IT BE?

I answer with all my heart that it would be the 10th grade because it is the most complex and I would have the opportunity to learn new things.

WHICH OF THE CLASSES DID YOU LIKE THE MOST?

I can't find a difference because there is a huge distinction between the four generations. I can say that I was satisfied with all the classes. First of all, through the training of teaching staff, secondly, through the concepts they study.

ANY ADVICE FOR THE GRANDPARENTS THAT ARE COMING NEXT YEAR?

My number one advice is to be as close as possible to your grandchildren and not to pass up this unique opportunity and to help your grandchildren as much as possible.

*Thank you, Carmen Ungheanu,
for sharing your experience!*

ZIUA BUNICILOR

ANOUCK SEREA 10A ȘI MARIA
CODOREAN 10A

Emoție, lacrimi de bucurie și multă, multă dragoste. Aceasta este atmosfera în sediile școlilor noastre, atunci când îi sărbătorim pe bunici. Copiii pregătesc momente artistice, lucrări în care își pun toată dragostea și, spre final, îi invită pe bunici la ateliere creative pentru a lucra împreună, așa cum numai un bunic și un nepoțel știu să o facă.

Am avut oportunitatea de a-i lua un interviu uneia dintre bunici, Carmen Ungheanu, care a participat la serbările de la cele patru clase ale nepoților.

CUM A FOST EXPERIENȚA DUMNEAVOASTRĂ LA ZIUA BUNICILOR?

Am venit cu multe emoții pentru că am terminat școala acum aproximativ 55 de ani. Sunt foarte recunoscătoare că am avut oportunitatea să vin la nepoțica mea de 16 ani. Bucuria a fost cu atât mai mare pentru că săptămâna trecută am fost la ceilalți trei nepoți, la Ziua Bunicilor. Într-adevăr, când am ajuns la clasa a X-a, am constatat că încă am multe de învățat. Am asistat la o oră de psihologie, materie care nu se studia pe vremea mea. Este benefică pentru elevi, deoarece îi ajută foarte mult la dezvoltarea memoriei și îi determină să gândească intens prin intermediul întrebărilor.

DACĂ AȚI PUTEA SĂ VĂ ÎNTORCEȚI LA ȘCOALĂ, ÎN CE CLASĂ AȚI VREA SĂ FIȚI?

Răspund cu nostalgie și cu mâna pe inima. Aș alege clasa a X-a, pentru că este complexă și aș avea posibilitatea de a învăța lucruri noi.

CARE DINTRE CLASE V-A PLĂCUT CEL MAI MULT?

Nu pot face o diferență pentru că este o deosebire imensă între cele patru generații. Pot spune că m-au încântat toate clasele. În primul rând, prin pregătirea cadrelor didactice, în al doilea rând, prin noțiunile pe care le studiază elevii și liceenii.

UN SFAT PENTRU BUNICII CARE VOR VENI LA ANUL?

Sfatul numărul unu: să fie cât mai aproape de nepoții lor și să nu treacă cu ușurință peste această oportunitate unică. Să meargă la școală și să-și sprijine nepoții cât mai mult, în toate acțiunile lor.

*Mulumim, Carmen Ungheanu,
pentru împărtășirea experienței!*

CHRISTMAS FAIR

Amelia Mitrică 9A & Ginevra Rugiero 10A

On December 6th, the OGIS community participated in the annual Christmas Fair organized in our school. We were delighted with various dishes, hot chocolate and tea to warm us up and, in addition, dream desserts brought by the parents in our community. Our younger students managed to participate in various activities including having their faces painted at the stand organized by our high school students. As soon as the snow fell on our campus, the Christmas atmosphere managed to cheer our hearts and unite us to participate together in the Christmas Fair. It was a wonderful experience and a unique opportunity for our entire community to sing carols, dance and warm up with some hot chocolate.

Carols, Christmas songs, games and artistic moments prepared by our students, but also hot tea, delicious food and cakes were the ingredients of a fairytale-like day. The event was organized by Student Council members and high school student volunteers. The presenters were Mara Zamfir and Mircea Hățîși, SC prefects and students in the 7th grade, together with Maia Butiseacă, a student in the 11th grade. The sound was provided by Matei Hățîși, student in the 11th grade.

It was a joy to spend beautiful holiday moments together and we thank our entire community for participating. Congratulations to the children who prepared artistic moments and to those who helped organize the event. Mrs. Maria Holtzhauser, our partner in good deeds, was with us, along with Alessia Todirică, a 4-year-old girl from Găinesti, Suceava county, who needs our help.

We look forward to the next edition of the Olga Gudynn Bilingual High School Christmas Fair.

TÂRGUL DE CRĂCIUN

Amelia Mitrică 9A & Ginevra Rugiero 10A

Pe 6 decembrie, comunitatea OGIS a participat la târgul anual de Crăciun, organizat în școala noastră. Am fost încântați de diversele preparate, ciocolata caldă și ceaiul aromat, care ne-au încălzit și, în plus, am fost bucuroși de deserturile de vis, aduse de părinții din comunitatea noastră. Elevii noștri mai mici au reușit să participe la diverse activități, inclusiv pictura pe față, la standul organizat de fetele de clasele a X-a și a XI-a. Imediat ce zăpada s-a lăsat peste campusul liceului nostru, atmosfera de Crăciun a reușit să ne bucure inimile și să ne unească pentru a participa împreună la târgul de Crăciun. A fost o experiență minunată, o șansă unică, în care întreaga noastră echipă se adună, bucurându-se de colinde, dansând și petrecând timp prețios alături de cei dragi.

Colindele, jocurile și momentele artistice pregătite de elevii noștri, dar și ceaiul cald, mâncărurile și prăjiturile delicioase au fost ingredientele unei zile de poveste. Evenimentul a fost organizat de membrii Student Council și de elevii voluntari de la liceu. Prezentatori au fost Mara Zamfir și Mircea Hățîși, prefeți ai Student Council, și elevi în clasa a VII-a, alături de Maia Butiseacă, elevă în clasa a XI-a. Sunetul a fost asigurat de Matei Hățîși, elev în clasa a XI-a.

A fost o bucurie să petrecem împreună momente frumoase de sărbători și mulțumim întregii noastre comunități pentru participare. Felicitări copiilor care au pregătit momente artistice și celor care au ajutat la organizarea evenimentului!

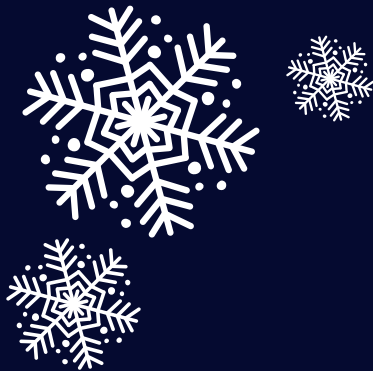
Alături de noi au fost și doamna Maria Holtzhauser, partenerul nostru de fapte bune, alături de Alessia Todirică, o fetiță de numai patru ani, din Găinești, județul Suceava, care are nevoie de ajutorul nostru.

Așteptăm cu nerăbdare următoarea ediție a târgului de Crăciun de la Liceul Bilingv Olga Gudynn.

Amelia Mitrică 9A & Ginevra Rugiero 10A

As winter transforms the world into a snowy wonderland, the season brings with it a host of thrilling sports for enthusiasts of all levels. From the speed of downhill skiing to the grace of figure skating, winter sports offer a diverse range of experiences.

Downhill Skiing and Snowboarding: Speed and Style

Whether tearing down slopes on skis or a snowboard, winter thrill-seekers can enjoy the rush of speed and the artistry of stylish maneuvers. Ski resorts worldwide cater to all skill levels, making these sports accessible and exciting.

Ice Skating: Timeless Elegance

Ice skating, a timeless winter activity, provides a blend of grace and simplicity. Whether enjoying a leisurely glide on a frozen pond or engaging in the artistry of figure skating, the experience is both serene and beautiful.

Cross-Country Skiing: Winter Exploration

For those seeking a full-body workout and a connection with nature, cross-country skiing offers a peaceful and thrilling winter adventure. Groomed trails and Nordic skiing centers provide accessible options for all.

Curling: Precision on Ice

Originating from cold regions, curling combines precision, strategy, and teamwork on an ice sheet. This sport's unique blend of skill and coordination has captivated audiences worldwide, making it a Winter Olympics staple.

Winter sports provide a dynamic and engaging way to embrace the beauty of the season. Whether you're carving down slopes, gliding on ice, or exploring snowy landscapes, these activities offer a perfect blend of excitement and winter charm. So, bundle up and dive into the thrill of winter sports this season!

Amelia Mitrică 9A & Ginevra Rugiero 10A

Pe măsură ce iarna transformă lumea într-un tărâm înzăpezit, al minunilor, sezonul aduce cu sine o serie de sporturi palpitate pentru entuziaștii de toate vârstele. De la viteza schiului alpin până la grația patinajului artistic, sporturile de iarnă oferă o gamă diversă de experiențe.

Schi alpin și snowboarding: viteză și stil

Iubitorii de senzații tari se pot bucura, prin astfel de sporturi, de măiestria mișcărilor palpitate, dar și de spiritul de aventură specific sezonului. Stațiunile de schi din întreaga lume răspund tuturor exigențelor, făcând aceste sporturi accesibile și interesante.

Patinaj pe gheață: eleganță atemporală

Patinajul, o activitate de iarnă atemporală, oferă un amestec de grație și simplitate. Indiferent dacă vă bucurați de joaca pe un iaz înghețat sau dacă vă angajați în arta patinajului artistic, experiența este uimitoare!

Schi: explorare de iarnă

Pentru cei care caută un antrenament pentru întregul corp și o conexiune cu natura, schiul oferă o aventură plină de provocări.

Curling: Precizie pe gheață

Originar din regiunile reci, curling-ul combină precizia, strategia și munca în echipă, pe un strat de gheață. Abilitățile sportive și coordonarea captivează publicul din întreaga lume, transformându-l într-un element de bază al Jocurilor Olimpice de iarnă.

Sporturile de iarnă oferă o modalitate dinamică și antrenantă de a îmbrățișa frumusețea sezonului. Fie că vă bucurați de magia zăpezii sau explorați peisaje de poveste, aceste activități oferă un amestec perfect de entuziasm și aventură. Așadar, îmbracă-te și scufundă-te în fiorul sporturilor de iarnă în acest sezon!

THE 13TH EDITION OF THE SHOEBOX CAMPAIGN: OGIS COMMUNITY TRADITION SPREADS JOY

Josefina Morales 10A & Andra Bebu 10A

In the spirit of giving and compassion, the humanitarian campaign "Cutiuța de Pantofi" (The Shoebox) organized by the OGIS community is back for its thirteenth edition, set to take place from November 22 to December 10, 2023.

The essence of the campaign revolves around the collective effort to fill shoeboxes with gifts, ranging from clothes and school supplies to books, toys and sweets. These carefully curated surprises are destined for the less fortunate children in social care centers in Bucharest and across the country.

The students prepared gifts for the children from the social centers in Bucharest and in the country, gifts that will reach them around the winter holidays. In addition to clothes, supplies or toys, the students also liked to add letters or drawings.

We congratulate our students for their kindness and generosity. **Young people can do BIG things!**

Cutiuța de Pantofi

Andra Bebu 10A & Josefina Morales 10A

În spiritul generozității și al compasiunii, campania umanitară „Cutiuța de Pantofi”, organizată de comunitatea OGIS, revine pentru cea de-a XIII-a ediție, programată să aibă loc între 22 noiembrie și 10 decembrie 2023.

Esența campaniei se învârtă în jurul efortului colectiv de a umple cutiile de pantofi cu daruri, care includ haine, rechizite, cărți, jucării și dulciuri. Aceste surprize, atent selectate, sunt destinate copiilor mai puțin norocoși din centrele de îngrijire socială din București și din întreaga țară.

Elevii au pregătit daruri pentru copiii din centrele sociale din București și din țară, daruri ce vor ajunge la aceștia în preajma sărbătorilor de iarnă. Pe lângă haine, rechizite sau jucării, elevii au ținut să adauge și scrisori sau desene făcute chiar de ei.

Îi felicităm pe elevii noștri pentru bunătate și generozitate. Oamenii mici fac lucruri MARI!

DANCE DIARIES

INTERVIEW ALEXIA ORBULESCU-MATEȘESCU

Andra Bebu 10A & Josefina Morales 10A

Discover Alexia Orbulescu's fascinating dance life, from her early steps to her current engaging performances. Come learn the fascinating tale of the dancer, which is full of struggles, victories, and unadulterated happiness.

1. How did you start dancing? How old were you when you started dancing? How many hours a week do you dance?

When I was little, I would see people dancing on the TV, and I took inspiration from it. I found them so mesmerizing, and I decided to take classes.

2. What's your favorite thing about dancing? What style of dancing do you do?

There are so many different types of dancing, and you can't really make mistakes. I do ballet, jazz, contemporary, and gymnastics.

3. How do you balance school and training? How has school supported your hobby?

Every week, I make a plan for my dancing and check how I'm doing. My school is super nice and cheers me on. Sometimes, they even give me cool presents to celebrate!

4. What advice do you give kids who want to start dancing?

Dancing is a bit tricky, but it's also really, really pretty. If you want to start dancing, just know it might be hard, but it's like creating a beautiful painting with your body!

5. Have you made any friends from dancing?

Yes, many enjoyable moments come from different sources, including school where I have found most of my friends.

6. How often do you do competitions?

Lately, not a lot; I just had my last one for a while. In the summer, I have a lot, but right now I don't have anything until February.

JURNALUL DANSATORILOR

INTERVIU CU ALEXIA ORBULESCU-MATEȘESCU

Andra Bebu 10A & Josefina Morales 10A

Descoperă viața fascinantă a Alexiei Orbulescu-Mateșescu, în sfera dansului, de la primii săi pași până la spectacolele captivante actuale. Vino și descoperă povestea fabuloasă a dansatoarei, o poveste despre ambiție, efort și perseverență!

1. Cum ai început să dansezi? Câți ani aveai când ai început să dansezi?

Când eram mică, vedeam oameni dansând la televizor și m-am inspirat de la ei. Îi găseam atât de fascinante și am decis să încep să iau lecții.

2. Ce îți place cel mai mult la dans? Ce stil de dans practici?

Cel mai mult la dans, îmi place faptul că există atât de multe tipuri diferite de dans; nu poți face cu adevărat greșeli. Eu practic balet, jazz contemporan și gimnastică.

3. Cum echilibrezi școala și antrenamentele? Cum te susține școala în pasiunea ta?

În fiecare săptămână, îmi fac un plan pentru dans și verific cum îl pot respecta. Profesorii mă ajută, mă înțeleg și mă încurajează. Îmi recunosc de fiecare dată meritele.

4. Ce sfat le dai copiilor care vor să înceapă să danseze?

Dansul este puțin complicat, dar este și foarte, foarte frumos. Dacă vrei să începi să dansezi, fii conștient că ar putea fi dificil; cu toate acestea, este ca și cum ai crea o pictură frumoasă cu corpul tău!

5. Ți-ai făcut prieteni de când practici dansul?

Da, desigur! Inclusiv la școală, de unde provin cei mai mulți dintre prietenii mei.

6. Cât de des participi la competiții?

În ultima vreme, nu prea des; am avut ultima mea competiție acum ceva timp. Vara, particip la multe, dar în prezent nu am nimic planificat până în februarie.

DANCE DIARIES

INTERVIEW ARMAND GEORGESCU

Andra Bebu 10A & Josefina Morales 10A

We had the chance to explore the world of dance with Armand Georgescu in our interview. Learn about his early steps, experiences on stage and the joy of dancing. Join us in exploring the story of this talented dancer.

1. How did you start dancing? How old were you when you started dancing? What style of dancing did you specialize in?

When I was seven years old, my mom motivated me to start dancing by promising to get me a bike. Little did I know that this simple incentive would lead me to specialize in Latin dancing. As I embraced the world of dance, I discovered the rhythm, passion and intricate movements that characterize Latin dance styles. Over the years, I honed my skills, finding joy and fulfillment in the expressive nature of this art form. What began as a childhood pursuit for a bicycle evolved into a long passion for the vibrant world of Latin dance.

2. Can you tell us your favorite thing about dancing?

My favorite thing about dancing is the profound way it enables me to express myself. Whether I'm immersed in the passionate rhythms of dance or the graceful movements of other styles, it provides a unique and liberating channel for conveying my emotions and personality. It's a form of expression that goes beyond words.

3. What's the most memorable competition?

The European Championship stands out as the most memorable competition in my dance journey. The electrifying atmosphere, fierce competition, and the prestige of the event created an unforgettable experience. It was a test of skill and composure, and the memories of each round, the thrill of advancing, and the camaraderie with fellow competitors make it a pivotal moment in my dancing career.

4. How did you stay motivated and committed to your dance goals?

I stayed committed to becoming the Euro champion by maintaining a singular focus on my goal. Through challenges, the vision of holding that championship title kept me motivated. Surrounding myself with support and mentors played a crucial role.

5. How did you handle pressure?

With my experience, I don't really feel the pressure.

6. Can you share funny or memorable moments from your dance experiences?

One unforgettable moment from my dance experiences happened during a competition when I got so absorbed in watching others that I forgot I had to dance. The organizers had to pause, and we had to start over. It became a humorous anecdote, reminding me to balance focus.

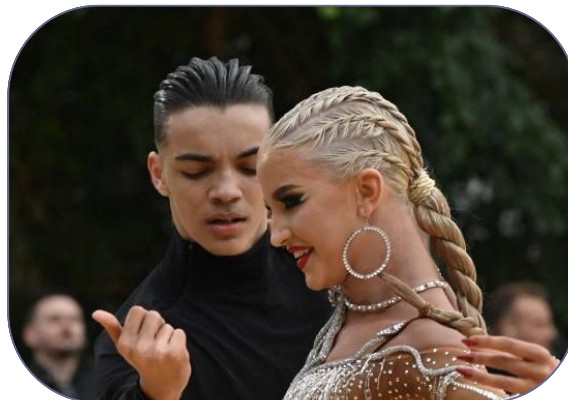

JURNALUL DANSATORILOR

INTERVIU CU ARMAND GEORGESCU

Andra Bebu 10A & Josefina Morales 10A

În interviul nostru explorăm lumea dansului, alături de Armand Georgescu. Aflați despre primii săi pași, experiențele pe scenă și bucuria acestei forme de artă. Descoperiți reușitele acestui dansator talentat!

1. Cum ai început să dansezi? Câți ani aveai când ai început acest sport? În ce stil de dans te-ai specializat?

La vârsta de șapte ani, mama m-a motivat să încep să dansez, promițându-mi că îmi va lua o bicicletă. Nici nu știam că această simplă încurajare mă va conduce să mă specializez în dansul latino. Pe măsură ce am îmbrățișat lumea dansului, am descoperit ritmul, pasiunea și mișcările care caracterizează stilurile de dans latino. De-a lungul anilor, mi-am perfecționat abilitățile, găsind bucurie și împlinire în natura expresivă a acestei forme de artă. Ceea ce a început ca o dorință din copilărie pentru o bicicletă s-a transformat într-o pasiune pe viață pentru lumea vibrantă a dansului latino, modelându-mi activitățile, dar și dezvoltarea personală.

2. Poți să ne spui care este aspectul tău preferat la dans?

Aspectul meu preferat la dans este modul profund în care îmi permite să mă exprim. Fie că sunt absorbit în ritmurile pasionale ale dansului latino sau în mișcările grațioase ale altor stiluri, acesta oferă un canal unic și eliberator pentru a transmite emoțiile și personalitatea mea. Este o formă de exprimare care depășește cuvintele, permițându-mi să comunic prin limbajul mișcării.

3. Care este cea mai memorabilă competiție?

Campionatul European se evidențiază ca fiind cea mai memorabilă competiție în călătoria mea în dans. Atmosfera electrizantă, concurența acerbă și prestigiul evenimentului au creat o experiență de neuitat. A fost un test al abilităților și al compoziției, iar amintirile fiecărui tur, emoția avansării și camaraderia cu ceilalți competitori transformă fiecare competiție într-un moment-cheie în cariera mea de dans.

4. Cum ai rămas motivat și dedicat obiectivelor tale privind dansul?

Am rămas dedicat obținerii titlului de campion european, menținând o concentrare asupra obiectivului meu. Prin provocări și antrenament riguros, viziunea de a deține acel titlu de campion m-a ținut motivat. Determinarea și sprijinul mentorilor au jucat un rol crucial. Angajamentul de a-mi realiza visul a devenit o promisiune personală pe care am îndeplinit-o, modelând nu doar abilitățile mele de dans, ci și cultivând reziliență și o dragoste durabilă pentru dans.

5. Cum ai gestionat presiunea?

Cu experiența, nu simt cu adevărat presiunea.

6. Poți împărtăși momente amuzante sau memorabile din experiențele tale în dans?

Un moment de neuitat din experiențele mele în dans s-a întâmplat în timpul unei competiții când m-am absorbit atât de mult în a-i urmări pe ceilalți, încât am uitat că trebuie să dansez. Organizatorii au trebuit să facă o pauză, iar noi am fost nevoiți să începem din nou. A devenit o anecdotă amuzantă, amintindu-mi să echilibrez concentrarea cu o notă de lejeritate în intensitatea competiției, creând o amintire de preț în comunitatea de dans.

WHAT DOES KARATE MEAN TO YOU?

Alessia Ilie 9A, Yalda Mostavi 9C, Ema Cojanu 9A, Ioana Mischie 9C

Alessia: "I struggle to answer this question because, for me, this sport has become a way of life. I started when I was just a preschooler holding my mother's hand with two ribbons in my hair. I admit, from a young age, I had certain fears. For instance, when someone spoke loudly, I would get startled and try to avoid eye contact out of fear. However, over time, I began to visit the dojo, the place where karate classes are held, quite often and I grew stronger, both physically and mentally. This made me feel better and gave me the courage that was once lacking. I was becoming better and better. I attended all the competitions, even if I didn't always win because I gained experience from every lost match or harsh judgment. I went to championships and felt proud of myself, but on the other hand, there were times when I wanted to quit this sport. It became increasingly challenging to improve, and my free time was almost non-existent. The training sessions were becoming more and more difficult.

In the meantime, I started advancing in belt rank. First, I achieved the yellow belt, then the orange, and so on until I reached the brown one. However, things became more challenging as there were three levels of brown belts to achieve, and the exam was held only once a year.

I managed to obtain all of them with a lot of effort. However, as I approached the black belt exam, I faced the most challenging period since joining this federation and team. I underwent both physical and psychological tests. I train daily, dedicating two hours every day, and put in all the effort to reach my potential, aspiring to achieve our dojo's black belt. I admit, it's very tough. High school and training consume all of my time, but I know it's worth it.

This sport has taught me a different kind of respect, the ability to control my emotions when faced with a difficult situation, and most importantly, it helped me realize who I am. I have been practicing karate for nearly 10 years, and I wouldn't give it up for any other sport.

CE ÎNSEAMNĂ KARATE PENTRU TINE?

Alessia: Adesea nu știu să răspund la această întrebare, deoarece pentru mine acest sport a devenit un stil de viață, m-am integrat în atmosfera din sala antrenorului meu de când eram doar o fetiță de clasa pregătitoare, cu două fundițe în păr, ținându-mă de mâna mamei mele. Recunosc, de mică aveam anumite temeri, de exemplu, când cineva vorbea mai răstit, eu mă speriam și încercam să nu fac contact vizual cu persoana respectivă de frică, însă, cu timpul, începusem să merg destul de des la Dojo, sala unde se țin cursurile de karate, și deveneam mai puternică, atât fizic, cât și psihic, iar asta mă făcea să mă simt mai bine și să prind curajul care altădată nu exista. Deveneam din ce în ce mai bună. Mergeam la toate competițiile, chiar dacă nu câștigam mereu, deoarece câștigam experiență din fiecare meci pierdut sau fiecare arbitraj mai sever. Mergeam la campionate și deveneam mândră de mine, dar pe de o parte, am vrut de câteva ori să mă las de acest sport. Era tot mai greu să mă perfecționez și timpul meu liber era inexistent. Antrenamentele deveneau din ce în ce mai dificile.

Între timp, începeam să avansez în gradul de centură. Prima oară am obținut-o pe cea galbenă, apoi portocalie și așa mai departe până la cea maro. Totuși, lucrurile deveneau mai dificile, deoarece erau trei tipuri de centuri maro de atins și examenul se desfășura o singură dată pe an.

Am reușit cu mult efort deșus și le-am luat pe toate. Cu toate acestea, apropiindu-mă de examenul pentru centura neagră, am întâmpinat cea mai dificilă perioadă de când fac parte din această federație și echipă. Am trecut prin teste atât fizice, cât și psihologice. Mă antrenez zilnic, dedicând două ore în fiecare zi și depunând toate eforturile pentru a-mi atinge potențialul, aspirând să obțin centura neagră a sălii noastre. Recunosc, este foarte greu. Liceul și antrenamentele îmi ocupă tot timpul, însă știu că merită.

Sportul acesta m-a învățat să am un alt fel de respect, să pot să îmi controlez emoțiile atunci când sunt pusă într-o situație mai dificilă și în mod special, m-a ajutat să îmi dau seama cine sunt eu. Practic karate de aproape 10 ani și nu aș renunța la el pentru niciun alt sport, ne-a mărturisit ALESSIA ILIE, clasa a 9a.

INTERVIEW WITH MRS. ANTON

Victor Pârvu 9B & Teodor Năstăsescu 9A

We interviewed Mrs. Anton, the IB Head of School, so that we could find out more about the Diploma Programme and how this is integrated in our school.

We were curious how the representatives see the differences between the Romanian and IB curriculum: "The main difference is that in the Diploma Programme students choose six subjects that they study in depth and they study exclusively in English. For some students, this is a good fit as they prefer to intensively study fewer subjects rather than having multiple ones all at once."

It is believed that there is no reason to follow the IB curriculum if the student isn't planning to study abroad, but Mrs. Anton has a different point of view: "I truly believe that the IB programme prepares students to be independent thinkers and problem solvers who will be prepared to face any challenge that higher education presents to them."

Mrs. Anton revealed to us that she studied in a similar system and she encourages students to try both of the curriculums, for them to see which one fits best their learning style.

Some of the applicants for the IB system have concerns that having classes exclusively in English may affect their coherence in their native language, Romanian. However, Mrs. Anton has an opposite point of view, as she replied: "I think that our students stand to gain many benefits from studying in a bilingual school. Learning Romanian and English together helps to prepare our students for a multicultural world and puts them in a great position for the future job market."

Knowing that studying mathematics is required in the IB Diploma Programme, we wondered whether students in the philology profile would be at a disadvantage. We talked to Mrs. Anton this issue, and she let us know that "if students are interested in IBDP and they wish to prepare ahead of time, we offer pre-IB mathematics to help them transition. Our students from last year are doing just fine."

Finally, we asked the IB Head of School whether or not it is hard for students to adapt to the International Baccalaureate and she kindly replied, "I think it depends on the individual. Some students might find it a challenge if the program is not for them. It truly is a rigorous program that emphasizes independent thinking; a student who relies on memorization will not do well. On the other hand, for some students, this program is what they've been preparing for throughout their whole academic experience. Some of our students have truly started to shine in the IB Programme because they start to fully understand why they are studying what they are studying and they feel that it is more meaningful."

INTERVIU CU DNA ANTON

Victor Pârvu 9B & Teodor Năstăsescu 9A

Am intervievat-o pe doamna Anton, IB Head of School, pentru a ne spune mai multe despre IB Diploma Programme și modul în care acesta este integrat în școala noastră.

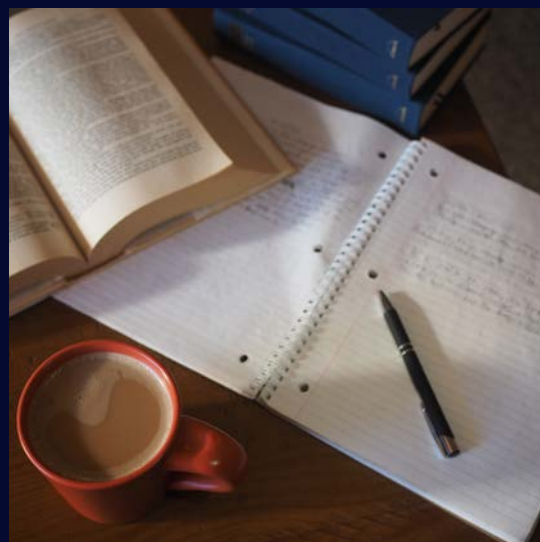
Eram curioși cum văd cei din conducerea școlii diferențele dintre curriculumul românesc și cel IB: „Principala diferență constă în faptul că în Diploma Programme (DP), elevii aleg șase materii pe care le studiază în profunzime și studiază exclusiv în limba engleză. Pentru unii elevi, acest lucru se potrivește, deoarece preferă să studieze intensiv mai puține materii în loc să aibă mai multe în același timp”, a răspuns doamna Anton. Se consideră că nu există motive să urmezi curriculumul IB dacă elevul nu intenționează să studieze în străinătate, dar doamna Anton are o altă opinie: „Cred cu adevărat că programul IB pregătește elevii să gândească independent și să rezolve probleme care îi pregătesc pentru viața reală și pentru învățământul superior”.

Doamna Anton ne-a dezvăluit că ea însăși a studiat într-un sistem similar și încurajează elevii să încerce ambele programe de studiu, pentru a vedea care se potrivește mai bine stilului lor de învățare.

Unii dintre aplicanții pentru sistemul IB consideră că desfășurarea orelor exclusiv în limba engleză ar putea afecta coerența lor în limba maternă, română. Cu toate acestea, doamna Anton are o opinie opusă: „Cred că elevii noștri au multe beneficii din învățarea într-o școală bilingvă. Învățarea limbilor română și engleză împreună îi ajută să se pregătească pentru o lume multiculturală și îi plasează într-o poziție excelentă pe piața muncii în viitor”.

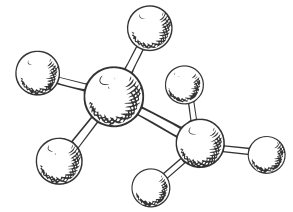
Chiar dacă elevii noștri studiază în clasele a IX-a și a X-a pe curriculumul românesc, aceștia ar putea alege profilul Filologie, unde nu studiază matematica intensiv. Cu toate acestea, în Diploma Programme, este obligatoriu să studiezi această materie; singura diferență constă în faptul că poți alege nivelul la care vrei să studiezi. Referitor la acest aspect, doamna Anton a adăugat: „Dacă elevii sunt interesați de IB-DP și doresc să se pregătească din timp, oferim matematică pre-IB pentru a-i ajuta în tranziție. Elevii noștri de anul trecut se descurcă foarte bine”.

În încheiere, am întrebat IB Head of School dacă este dificil pentru elevi să se adapteze la IB, iar aceasta a răspuns: „Cred că depinde de individ. Unii elevi ar putea găsi un astfel de program o provocare dacă nu este potrivit pentru ei. Este cu adevărat un program riguros care pune accent pe gândirea independentă; un elev care se bazează pe memorare nu va reuși. Pe de altă parte, pentru unii elevi, acest program este ceea ce au pregătit pe tot parcursul experienței lor academice. Unii dintre elevii noștri au început cu adevărat să strălucească în Programul IB pentru că încep să înțeleagă pe deplin de ce studiază ceea ce studiază și simt că învățarea are o semnificație mai mare”.

INTERVIEW WITH MR. MORROW

Victor Pârvu 9B & Teodor Năstăsescu 9A

We had an interview with Mr Ross Morrow and he provided us with some insights about topics related to the school and its bilingual teaching system. He believes that the language barrier between a non-Romanian speaker like him and his Romanian students can be overcome with work and passion.

As a science teacher, he said that his students find physics, along with its real-life applications, the most interesting to learn. He told us that he had a real challenge adapting to this new country, but that he is glad that the students show interest in his way of teaching and his activities, as he has invested a great deal of effort in making his teachings as interesting as possible. What's more, he acknowledged the effort of his students to think about the activities bilingually and still give the right answer.

Regarding the IB curriculum, he is glad that he sees the students having a different, better learning opportunity than the one he had, so he constantly adapts his way of teaching to the advantage and liking of his students. Still, he also believes in the potential of the Romanian counterpart, saying that it challenges the students to push their limits and to be competitive.

He's sure that all of the students are right in choosing the most appropriate curriculum for themselves. Pursuing another topic, we asked him about the most interesting experiment that he's ever done, and he told us a bit about a demonstration of creating a controlled fire with his pupils.

Am avut un interviu cu domnul Ross Morrow, care ne-a oferit câteva idei despre subiecte legate de școală și modul său de predare. El crede că bariera lingvistică dintre un vorbitor nativ de limbă engleză și elevii săi români poate fi depășită prin muncă și pasiune.

Ca profesor de științe, el a spus că elevii săi consideră fizica, alături de aplicațiile ei din viața reală, cele mai interesante de învățat. Ne-a spus că a avut o adevărată provocare să se adapteze la această nouă țară, dar că se bucură că tinerii manifestă interes pentru modul său de predare și activitățile sale, deoarece a investit mult efort în a face lecțiile sale cât mai interesante.

Mai mult, a recunoscut efortul elevilor săi de a gândi activitățile date în mod bilingv și de a oferi în continuare răspunsul corect. Despre curriculum-ul IB, se bucură că vede elevii având oportunitatea de a învăța diferit, așa că își adaptează constant modul de predare în funcție de profilul elevilor săi. Cu toate acestea, crede și în potențialul sistemului românesc, spunând că îi provoacă pe elevi să-și depășească limitele și să fie competitivi.

Este sigur că toți elevii au dreptate în alegerea curriculum-ului cel mai potrivit pentru ei înșiși. De asemenea, l-am întrebat pe domnul profesor despre cel mai interesant experiment pe care l-a făcut vreodată și ne-a povestit succint despre o demonstrație de creare a unui foc controlat, alături de elevii săi.

LUCRĂRILE ELEVILOR

STUDENT WORK

WHAT IS PHYSICS?

Iosif Fodor 5A

This short introduction to physics is divided into 3 parts:

A. Physics of the Past

Since ancient times, people have struggled to understand branches physics (such as: nuclear physics, theoretical physics, quantum physics, thermodynamics, electromagnetics, astrophysics), but only later (starting in 1600) people delved into physics.

Let's categorize and explain some of the biggest discoveries.

1. Quantum Mechanics

Schrödinger – the inventor of the following principles:

(i) Wave Function

This describes the motions of the particles and is of 4 types: 1D, 2D, 3D, 4D, adding a possible direction with each dimension. It can vary with speed and freedom of movement and is described by the Schrödinger equation.

(ii) Quantum Superposition

Schrödinger took a cat, put it in a box with a tube of poison and closed the box. The poison tube could be opened at any moment, meaning that if the box remained closed the cat was both alive and dead, and if it was opened it was either alive or dead. Which demonstrates 2 physical phenomena: quantum superposition, which is a law of quantum mechanics (the branch that describes the laws that apply to atoms) which tells us that an object can be in several points in space at the same time and quantum collapse, which tells us that if we look at a superposition it will collapse and the object will be in a single space (the probability of collapsing in a certain position is given by the decimals of the value of that point in space).

2. Nuclear Physics

Einstein - the inventor of the following principles:

The equation equal $E = mc^2$ is a well-known equation, but few inexperienced in the field know what it means. Well, let's explain in more detail:

"E" comes from energy and is the sum of potential and kinetic energy;

"m" is the mass expressed in grams;

"c" is a constant (constant quantity over time) of light that expresses its speed in seconds

3. Classical Physics

Time

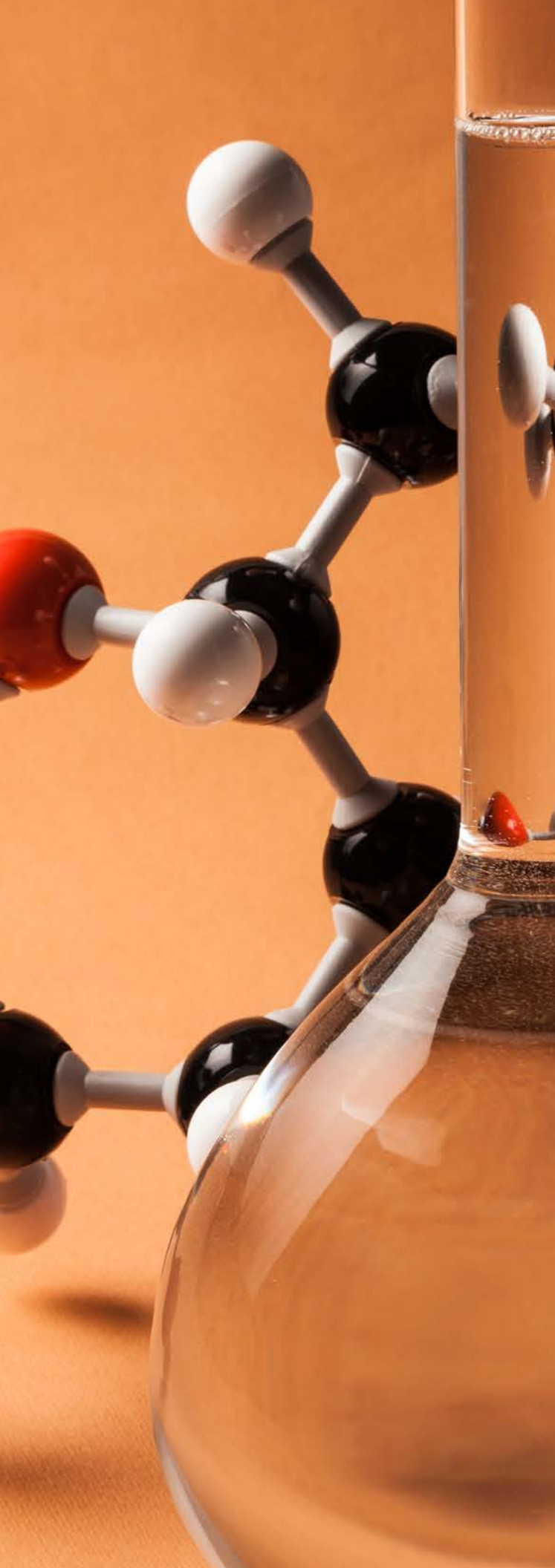
Time on earth is not even one-dimensional, that is, we cannot go forward and backward. Here are some other sizes that are still impossible:

- 2D: deviation from time continuity (left-right)

- 3D: making some loops in time (up-down)

the theory of special relativity

The theory of special relativity states that any object curves spacetime (to better imagine it looks like math squares)

B. Physics of the Present

We are now increasingly optimistic that the future will be based on physics. Here are some examples of today's inventions and a little about them.

(i) The Magurele Laser

This laser has a power equal to 10% of the power of the sun, being the most powerful laser in the world!

(ii) STM Microscopes

"A fine needle passes slowly over the analyzed material. A weak electric current comes out of the needle and reaches the base of the microscope." When the needle passes over an atom the electric current changes, and so an image of the atoms in the object is created, so that they can then be swapped between them.

C. Physics of the Future

We hope that the future will give us many surprises such as:

(i) Quantum Computers

To understand this concept we will have to imagine a maze. A classic calculator would take each path individually and see if it is correct. Instead, a quantum computer would search them all at the same time. How? Well, the quantum computer does not work on bits, but on qubits (2 qubits equal to one bit put in a quantum superposition where it is found in 2 states).

Although quantum computers are much more powerful than classical computers (they only took 200 seconds to perform an operation that would have taken the most powerful classical supercomputer 10,000 years), they also have their flaws. One of the flaws is that it only displays one result. For example, let's go back to the maze analogy. After each bit state analyzed the way is the time to read the data, but as is known when the superposition is analyzed it collapses and the reader is left with only one result, therefore the program has to be run millions of times.

(ii) Nanorobots

In the future, we hope to have a machine that can work with each atom of an object separately, and this operation will be done by nanorobots (molecular robots).

In closing, I am reminded of the words of Albert Einstein who said, "Never stop asking questions."

CE ESTE FIZICA?

Iosif Fodor 5A

Această scurtă prezentare despre fizică este segmentată în trei părți:

A. Fizica trecutului

Încă din Antichitate, oamenii s-au străduit să înțeleagă ramurile fizicii (cum ar fi: fizica nucleară, fizica teoretică, fizica cuantică, termodinamică, electromagnetică, astrofizică), dar abia mai târziu (începând cu 1600) oamenii au aprofundat fizica.

Să categorisim și să explicăm unele dintre cele mai mari descoperiri.

1. Mecanica cuantică

Schrödinger – inventatorul principiilor de mai jos:

(i) Funcția de undă

Aceasta descrie mișcările particulelor și este de 4 tipuri: 1D, 2D, 3D, 4D, adăugându-se o posibilă direcție cu fiecare dimensiune. Ea poate diferi în funcție de viteză și libertatea de mișcare și este descrisă de ecuația lui Schrödinger.

(ii) Superpoziția cuantică

Schrödinger a luat o pisică, a băgat-o într-o cutie cu o eprubetă de otravă și a închis cutia. Eprubeta de otravă se putea deschide în orice clipă, însemnând că, în cazul în care cutia rămâne închisă, pisica era și vie și moartă, iar, dacă se deschidea, ea era ori vie, ori moartă. Ceea ce demonstrează 2 fenomene fizice: superpoziția cuantică, care este o lege a mecanicii cuantice (ramura care descrie legile care se aplică atomilor) ce ne spune că un obiect poate fi în mai multe puncte din spațiu în același timp și colapsul cuantic, care ne spune că dacă privim o superpoziție ea va colapsa și obiectul va fi într-un singur din spațiu (probabilitatea de a colapsa într-o anumită poziție este dată de zecimalele valorii aceluia punct din spațiu).

2. Fizica nucleară

Einstein - inventatorul principiilor de mai jos:

Ecuația egal $E = mc^2$ este o ecuație bine cunoscută, dar puțin neexperimentați în domeniu știu ce înseamnă. Ei bine, haideți să explicăm mai pe îndelete:

„E” vine de la energie și este suma energiei potențiale și a celei cinetice;

„m” este masa exprimată în grame;

„c” este o constantă (mărime constantă în timp) a luminii care îi exprimă viteza în secunde

3. Fizica clasică

Timpul

Timpul pe pământ nu este nici măcar unidimensional, adică, nu putem merge în față și în spate. Iată alte câteva dimensiuni care sunt încă imposibile:

- 2D: devierea de la continuitatea timpului (stânga-dreapta)

- 3D: facerea unor bucle în timp (sus-jos)

Teoria relativității restrânse

Teoria relativității restrânse afirmă că orice obiect curbează spațiu timpul (ca să ne imaginăm mai bine acesta arată ca niște pătrățele de matematică)

B. Fizica prezentului

În prezent suntem din ce în ce mai optimiști că viitorul se va baza pe fizică. Iată câteva exemple de invenții ale prezentului și câte ceva despre ele.

(i) Laserul de la Măgurele

Acest laser are puterea egală cu 10 % din puterea soarelui fiind cel mai puternic laser din lume!

(ii) Microscopul STM

„Un ac fin trece lent peste materialul analizat. Din ac iese un curent electric slab care ajunge la baza microscopului”[1]. Când acul trece peste un atom curentul electric se modifică și, în acest fel, se creează o imagine a atomilor din obiect, ca mai apoi poată să poată fi schimbați între ei.

C. Fizica viitorului

Sperăm ca viitorul să ne ofere multe surprize cum ar fi:

(i) Calculatoarele cuantice

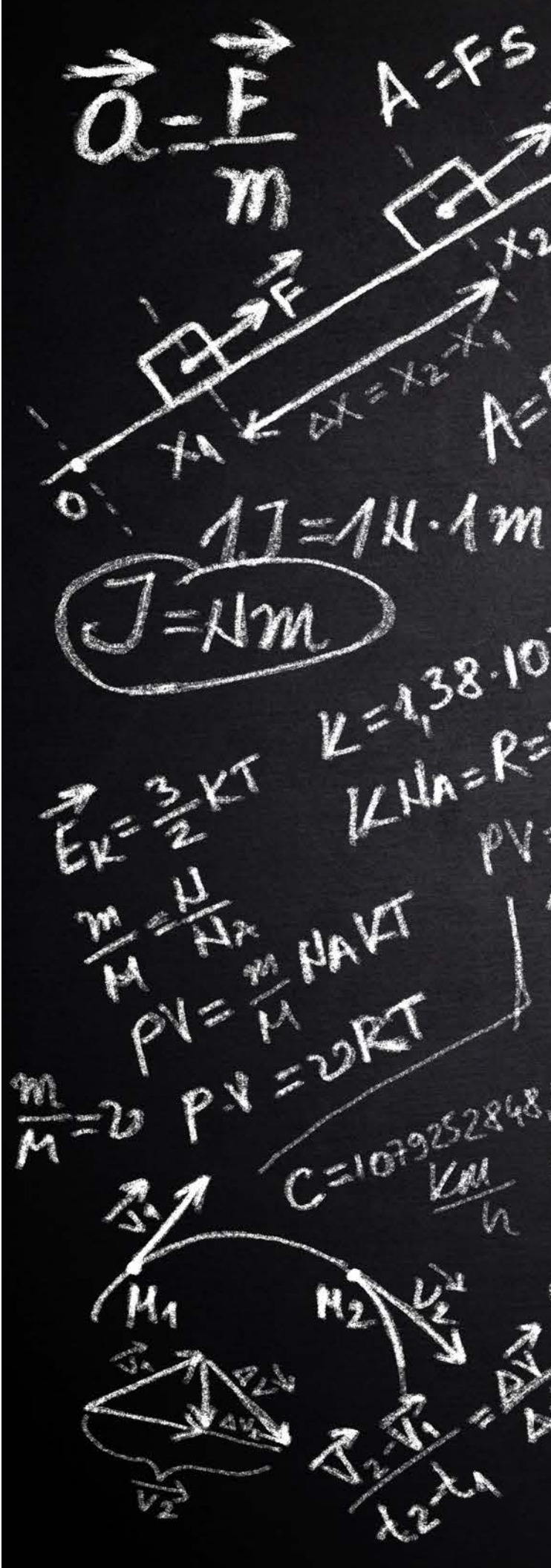
Pentru a înțelege acest concept va trebui să ne imaginăm un labirint. Un calculator clasic ar lua fiecare cărare în parte și ar vedea dacă este corectă. În schimb, un calculator cuantic le-ar cerceta pe toate în același timp. Cum? Ei bine calculatorul cuantic nu funcționează pe biți, ci pe qubiți (2qubiți egal cu un bit pus într-o superpoziție cuantică unde se regăsește în 2 stări).

Deși calculatoarele cuantice sunt mult mai puternice decât calculatoarele clasice (acestora le-a luat doar 200 de secunde să facă o operație care, supercalculatorului clasic, cel mai puternic, i-ar fi luat 10.000 de ani) au și ele defectele lor. Unul dintre defecte este acela că afișează doar un rezultat. De exemplu, să revenim la analogia cu labirintul. După ce fiecare stare a bitului a analizat drumul este timpul citirii datelor, dar, după cum se știe, când superpoziția este analizată, ea colapsează și cititorul rămâne cu un singur rezultat, de aceea, programul trebuie rulat de milioane de ori.

(i) Nanoroboții

În viitor, sperăm să avem o mașină care poate lucra cu fiecare atom al unui obiect în parte, iar această operațiune să fie făcută de către nanoroboți (roboți moleculari).

În încheiere, îmi trec prin minte cuvintele lui Albert Einstein care a spus: „Nu vă opriți niciodată din a pune întrebări”.

KIDNAPPED BY CHRISTMAS

Ilinca Sîrbu 5A

Once upon a time, far away at the North Pole, there was a little elf named Spidi who sat on the windowsill and looked out the window. While Spidi was watching the dancing stars, his father was watching TV.

- The news is coming! said the father.

- Today on our channel, we have a special news to report: Santa Claus was kidnapped by evil spirits, said the presenter. Nobody knows where they took him, but we have some pictures.

-Dad, is Santa going to be okay? Spidi asked worriedly.

- I'm sure it will be fine, the father tells him very gently. I wonder who will save him.

Various thoughts appeared in Spidi's mind: "What if no one will find him?! What if we are not going to receive gifts?! What if we're not going to have Christmas again?!".

It seems that the police elves have started patrolling to see if they can find any clues that will lead them to the evil spirits and Santa Claus. It wasn't long before one of the cops found a map.

This was also shown on TV and Spidi managed to see it. Bold as he was, he thought about going to save Santa, but he didn't want his parents to know, so he ran away in secret.

When he arrived at the station, he saw a sign that read: "Destination: Snowy Mountains".

- It's where I have to go! Spidi shouted happily.

He went to the ticket office, and there was a gentleman there, to whom Spidi said:

-Excuse me! I'd like a ticket, please!

- Immediately, said the gentleman in a serious voice.

When Spidi was waiting for the ticket, he saw a little mouse sitting near the house.

- Get the ticket! said the gentleman, in the same serious voice.

Spidi wanted to take a ticket to the mouse too, who had told him he had no money, but the gentleman had left. Not knowing what else to do, the mouse followed Spidi. The trip took three days and three nights, and luckily the controller overlooked the lack of a ticket. Thus, the two saw plains, hills and fields of wheat, until they reached the Snowy Mountains.

- Look, Sori, the mountains! Spidi shouted excitedly. We just have to get past them. It won't be that hard, right?

As they began to climb, they noticed that there were more and more serpentine. Arriving at the top of the mountain, they enjoyed the very beautiful view. They started going downhill and the steeper the road, the faster the train went.

A voice spoke loudly:

-We arrived at the "Snowy Mountains" destination.

- Come on Şori, let's go! Spidi shouted excitedly.

They got off the train and walked to a shop, next to which there was a lake. There was a man fishing.

-Hello sir! Could I buy your boat? Spidi asked the fisherman. I'll give you whatever gold you ask for!

- Of course, replied the fisherman. It costs seven pieces of gold.

-Thank you, said Spidi, then handed him the money.

They took the boat and set off. Their journey was long, so they also traveled under the light of the moon, but also during the day. At one point, Spidi felt a heat wave and saw some sand dunes. At one point, they got off the boat, crossed some dunes, and then came across a magical gate. This separates the world of people from the world of spirits. Spidi knew about her from the news.

They passed through the gate and saw a building, on which was written "House of Evil Spirits". Spidi and Sori entered it. They noticed many creatures: giant snakes, saber-toothed tigers, mammoths, ghosts and other strange creatures.

- Do you think they are holding Santa captive there? Spidi asked, looking at a red door.

He squealed twice and stood up on two paws.

- I will take this as a "yes."

The two entered and saw Santa Claus. He was alone in that room.

-What are you two doing here?

-We came to save you! said Spidi.

-But what are we going to do with the evil spirits?

-We have a plan! Spidey whispered.

They released Santa Claus, took two sheets from the closet, disguised themselves as ghosts, went outside and the spirits noticed them, so they followed their trail. Fortunately, Santa's sleigh appeared as if out of nowhere, and Spidi, Şori and Santa climbed into it, saving themselves.

-Let's go home! Spidi shouted.

When they came out of the spirit world, they crossed the desert, then the Snowy Mountains. On the way, Santa asked Spidi:

-Where do you live?

-There! he said, pointing with his finger. In that red little house with the blue door!

The sled headed for that house. When the parents saw Spidi with Santa Claus they were very happy. After the sled landed, the mother asked him:

- Where have you been, honey?

-I saved Santa Claus!

-Did you save him? asked the father.

-Yes!

Spidi told them everything.

- Santa, your hat fell off!

- Now it's your hat! he said very gently.

Now that Santa was back, the village was back safe and Spidi felt happy because he was with his parents him and with the mouse Şori, who stayed at their house. Have they all danced around the tree and had a great time.

The end

RĂPIT DE CRĂCIUN

Ilinca Sîrbu 5A

A fost odată ca niciodată, departe la Polul Nord, un spiriduș mic pe nume Spidi, care stătea pe pervaz și se uita la geam. În timp ce Spidi privea dansul stelelor, tatăl lui stătea la televizor.

—Urmează știrile! spuse tatăl.

—Azi, la canalul nostru, avem de raportat o știre deosebită: Moș Crăciun a fost răpit de spiritele rele, a spus prezentatorul. Nu știe nimeni unde l-au dus, dar avem câteva imagini.

—Tată, Moșul o să fie bine? a întrebat Spidi îngrijorat.

—Sunt sigur că o să fie bine, îi spune tatăl cu multă blândețe. Mă întreb cine o să îl salveze.

În mintea lui Spidi au apărut diverse gânduri: „Dacă nu o să-l găsească nimeni?! Dacă nu o să primim cadouri?! Dacă nu o să mai avem Crăciun?!”.

Se pare că elfii polițiști au început să patruleze, ca să vadă dacă pot găsi urme care să-i ducă la spiritele rele și la Moș Crăciun. Nu a trecut mult până când unul dintre polițiști a găsit o hartă.

Aceasta a fost arătată și la TV, iar Spidi a reușit să o vadă. Îndrăzneț cum era, s-a gândit să se ducă să-l salveze pe Moș Crăciun, dar nu voia ca părinții lui să știe, așa că a fugit pe ascuns.

Când a ajuns la gară, a văzut o plăcuță pe care scria: „Destinația: Munții Înzăpeziți”.

—E locul unde trebuie să ajung! a strigat Spidi fericit.

S-a dus la casa de bilete, iar acolo era un domn, căruia Spidi i-a spus:

— Scuzați-mă! Aș dori un bilet, vă rog!

— Imediat, spuse domnul cu o voce serioasă.

Când Spidi aștepta biletul, a văzut un șoricel micuț, care stătea lângă casă.

— Pofțiți biletul! spuse domnul, cu aceeași voce serioasă.

Spidi voia să ia un bilet și șoricelului, care îi spusese că nu are bani, dar domnul plecase. Neștiind ce altceva să facă, șoricelul l-a urmat pe Spidi. Călătoria a durat trei zile și trei nopți, iar din fericire controlorul a trecut cu vederea peste lipsa biletului. Astfel, cei doi au văzut câmpii, dealuri și lanuri de grâu, până când au ajuns la Munții Înzăpeziți.

—Uite, Șori, munții! a strigat Spidi încântat. Trebuie doar să trecem de ei. Nu va fi atât de greu, nu?

Când au început să urce, au observat că erau din ce în ce mai multe serpentine. Ajunși în vârful muntelui, s-au bucurat de priveliștea foarte frumoasă. Au început să meargă la vale și cu cât drumul era mai abrupt, cu atât trenul mergea mai repede.

O voce a rostit tare:

—Am ajuns la destinația “Munții Înzăpeziți”.

—Haide Șori, să mergem! a strigat entuziasmat Spidi.

Au coborât din tren și au mers pâna în dreptul unui magazin, lângă care se afla un lac. Acolo pescuia un bărbat.

—Bună ziua, domnule! Aș putea să cumpăr barca dumneavoastră? îl întrebă Spidi pe pescar. Vă dau oricât aur îmi cereți!

—Desigur, răspunse pescarul. Costă șapte galbeni.

—Mulțumim, a spus Spidi, apoi i-a întins banii.

Au luat barca și au pornit. Drumul lor a fost lung, așa că au călătorit și sub clar de lună, dar și pe timp de zi. La un moment dat, Spidi a simțit un val de căldură și a văzut niște dune de nisip. La un moment dat, au coborât din barcă, au traversat câteva dune, apoi au dat peste o poartă magică. Aceasta desparte lumea oamenilor de lumea spiritelor. Spidi știa despre ea de la știri.

Au trecut prin poartă și au văzut o clădire, pe care scria „Casa spiritelor rele”. Spidi și Șori au intrat în ea. Au observat multe creaturi: șerpi giganți, tigri cu dinți de sabie, mamuți, fantome și alte creaturi stranii.

—Crezi că acolo îl țin captiv pe Moșul? a întrebat Spidi, uitându-se la o ușă roșie.

Acesta chițâi de două ori și se ridică în două lăbuțe.

—Voi lua asta ca pe un “da”.

Cei doi au intrat și l-au văzut pe Moș Crăciun. Era singur în acea cameră.

—Ce căutați voi doi aici?

—Am venit să te salvăm! zise Spidi.

—Dar cu spiritele rele ce o să facem?

—Avem un plan! șopti Spidi.

L-au eliberat pe Moș Crăciun, au luat din dulap două cearceafuri able, s-au deghizat în fantome, au ieșit afară și spiritele i-au observat, așa că au luat-o pe urmele lor. Din fericire, sania Moșului a apărut parcă de nicăieri, iar Spidi, Șori și Moșul s-au urcat în ea, salvându-se.

—Hai să mergem acasă! strigă Spidi.

Când au ieșit din lumea spiritelor, au traversat deșertul, apoi Munții Înzăpeziți. Pe drum, Moșul l-a întrebat pe Spidi:

—Unde locuiești?

—Acolo! spuse acesta, indicând cu degetul. În căsuța aceea roșie cu ușă albastră!

Sania s-a îndreptat către casa respectivă. Când părinții l-au văzut pe Spidi alături de Moș Crăciun au fost foarte fericiți. După ce sania a aterizat, mama l-a întrebat:

—Unde ai fost, scumpule?

—L-am salvat pe Moș Crăciun!

—L-ai salvat? a întrebat tatăl.

—Da!

Spidi le-a povestit totul.

—Moșule, ți-a căzut căciula!

—Acum este căciula ta! zise cu multă blândețe.

Acum că Moș Crăciun s-a întors, satul era din nou în siguranță și Spidi se simțea fericit, căci era cu părinții lui și cu șoricelul Șori, care a rămas la ei acasă. Au dansat cu toții în jurul bradului și s-au bucurat din plin.

Sfârșit

MR. LADYBUG AND THE SPIRIT OF CHRISTMAS

Albert David Bondoc 5A

Mr. Ladybug prepares for winter, to warmly welcome the Christmas Spirit. He prepares his home to be warm and cozy and stores food to survive the cold months. Mr. Ladybug has carefully insulated his house, using natural and sustainable materials, to retain heat and reduce energy losses. He even thermally insulated his entire home, sealing the windows to prevent the cold from entering the home. He also ensured that all cracks and crevices were sealed to avoid the cold from entering. For heating, he brought insulating materials such as dry leaves or cotton into the house to create a warm and friendly environment. He has also prepared a comfortable area with soft and warm beds for rest, both for himself and for his guests who will arrive on Christmas night. Moreover, Mr. Ladybug made a reserve of supplies to make sure that he will not lack anything neither at the party he will organize at Christmas nor during the winter. With the house well prepared and enough food, Mr. Ladybug can quietly enjoy the cold winter evenings, and even more prepare his traditional Christmas party.

Mr. Ladybug organizes a Christmas party full of joy and warmth. The surrounding decorations are created from natural elements, such as dry leaves and fir branches, to bring the atmosphere specific to the holidays. In his home, he placed a small Christmas tree and carefully decorated it with colorful ornaments and bright lights. Moreover, it invited friendly insects around to enjoy the festive Christmas atmosphere together. He prepared in detail for the organization of the party. The party menu includes traditional Christmas treats such as honey, nuts and seeds. Mr. Ladybug has prepared a rich meal with all kinds of food, from cakes to fresh fruit and maybe even a warm drink like winter tea.

The party is animated by cheerful music, and Mr. Ladybug can encourage all the insects to dance and have fun in the holiday spirit. Maybe he also prepared little surprise gifts for his insect friends, creating a warm and joyful atmosphere in his little house.

At Lord Ladybug's Christmas party, the guests are, of course, other members of the insect community. He invited the industrious ants, the talented crickets, the colorful butterflies and, of course, his ladybug friends. All these insects bring with them joy and excitement to celebrate the holiday spirit together.

Other insects, such as clever spiders or industrious bees, may be included in the guest list. Everyone gathers to share moments of warmth and friendship in this traditional Ladybug Christmas party.

Mr. Ladybug has carefully prepared special gifts for his insect guests. For the ants, he prepared small reserves of natural jams and seeds, to give them energy and sweetness during the cold period. For the crickets, he created small musical instruments from natural materials to inspire them to sing Christmas carols. The butterflies were given little packets of colorful flower seeds to plant in the spring. The ladybugs received jewelry made of dry leaves and small warm houses for the winter. Each gift was carefully chosen to reflect the personality and interests of the guests. The atmosphere of joy and generosity surrounds the party, and the guests feel truly appreciated and delighted by the gestures of Lord Ladybug.

However, Mr. Ladybug thinks about whether he will also receive a gift from Santa. Of course, Santa Claus will come for Mr. Ladybug! With his magic sack full of joy and gifts, Santa will also bring a special surprise for the party host. Perhaps it will be something small and bright, like a pearl of dew wrapped in a leaf or an enchanted winter flower.

Santa Claus knows how to share magic and bring smiles, so Mr. Ladybug will also receive a wonderful gift this festive night. It's the perfect time for everyone to enjoy the bountiful spirit of Christmas in the insect world.

The spirit of Christmas brings with it an atmosphere of joy, generosity and warm communion. Despite his small size, Mr. Ladybug manages to clothe this atmosphere in a mantle, turning his small home into a warm and welcoming nest.

With simple decorations, twinkling lights and festive tunes, Mr. Ladybug has created a corner of Christmas magic. Together with his insect guests, he shares the joy of Christmas by giving gifts, singing carols and enjoying the presence of loved ones. The spirit of Christmas means being ready to give, share and bring light into the lives of those around you. Even in the small world of insects, Mr. Ladybug proves that the holiday spirit can fill everyone's hearts, no matter their size.

"How wonderful Christmas is!" exclaims Mr. Ladybug enthusiastically, addressing his insect friends. "Let's rejoice together, dear friends! It's the time when magic and warmth of heart surrounds us, and joy is shared in every corner of our little universe." With a warm smile, Mr. Ladybug encourages everyone to gather, sing carols, swap stories and enjoy each other's gifts and friendship on this special Christmas evening. Together, they feel the magic of the holidays bring light and happiness to their small but loving hearts.

DOMNUL BUBURUZĂ ȘI SPIRITUL CRĂCIUNULUI

Albert David Bondoc 5A

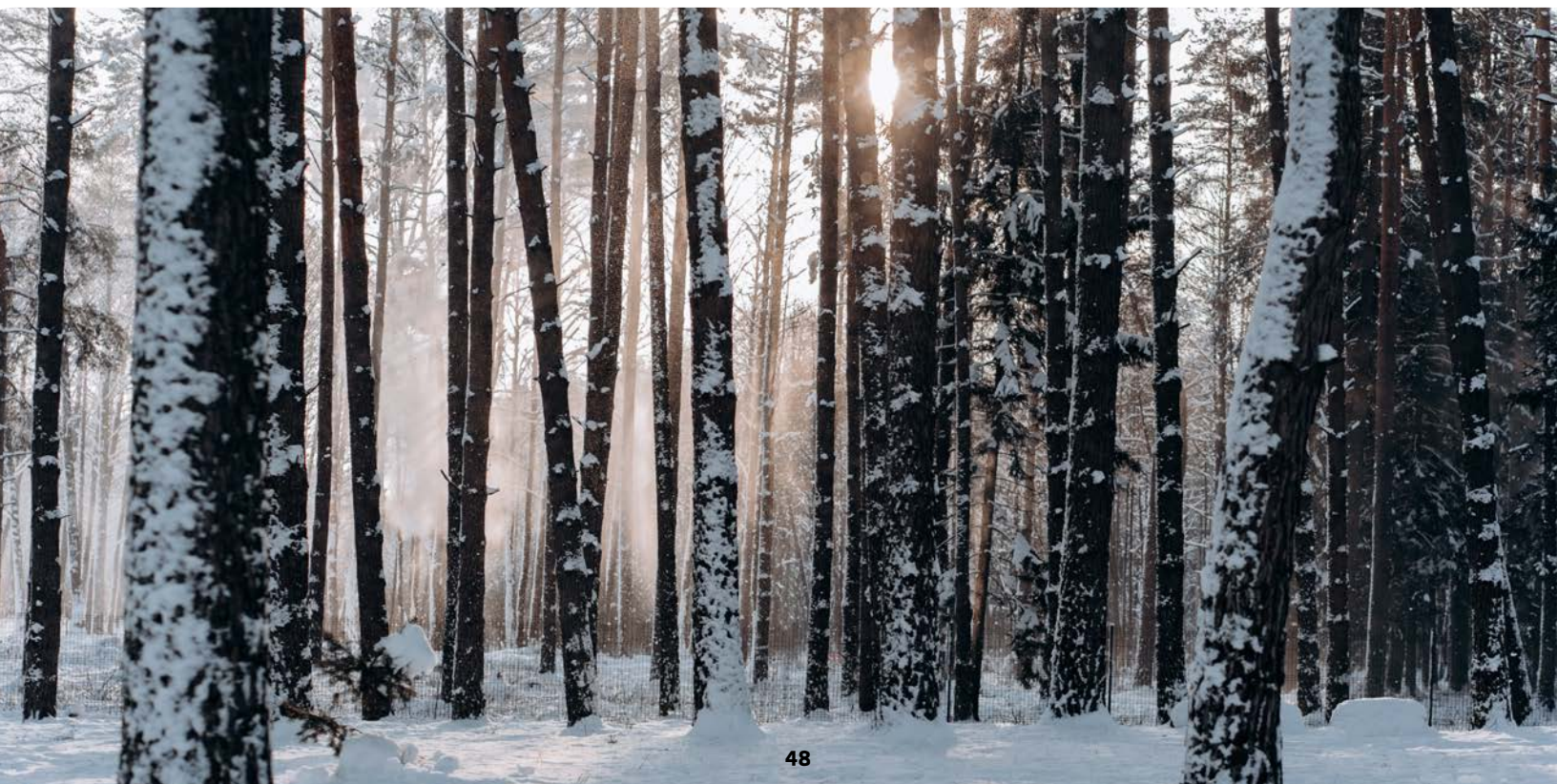
Domnul Buburuză se pregătește pentru iarnă, de primirea cu căldură a Spiritului Crăciunului. Acesta își pregătește casa pentru a fi călduroasă și confortabilă și își face provizii de mâncare pentru a supraviețui în lunile reci. Domnul Buburuză și-a pus cu grijă izolație casei sale, folosind materiale naturale și durabile, pentru a păstra căldura și a reduce pierderile de energie. Chiar și-a izolat termic întreaga locuință, geamurile le-a etanșat pentru a nu lăsa frigul să pătrundă în interiorul locuinței. De asemenea, s-a asigurat că toate crăpăturile și fisurile sunt sigilate pentru a evita pătrunderea frigului. Pentru încălzire, a adus în casă materiale izolante, cum ar fi frunze uscate sau bumbac, pentru a crea un mediu cald și prietenos. El a pregătit și o zonă confortabilă cu paturi moi și călduroase pentru odihnă, atât pentru el, cât și pentru invitații lui care vor sosi în noaptea de Crăciun. Mai mult, domnul Buburuză și-a făcut o rezervă de provizii pentru a se asigura că nu-i va lipsi nimic nici la petrecerea pe care o va organiza de Crăciun și nici în timpul iernii. Cu casa bine pregătită și suficientă mâncare, Domnul Buburuză poate să se bucure liniștit de serile friguroase de iarnă și mai mult să-și pregătească tradiționala petrecere de Crăciun.

Domnul Buburuză organizează o petrecere de Crăciun plină de bucurie și căldură. Decorurile din jur sunt create din elemente naturale, precum frunze uscate și crengi de brad, pentru a aduce atmosfera specifică sărbătorilor. În locuința sa, a amplasat un brad mic și l-a decorat cu grijă cu ornamente colorate și lumini strălucitoare. Mai mult, a invitat insecte prietenoase din jur pentru a se bucura împreună de atmosfera festivă de Crăciun. El s-a pregătit în detaliu pentru organizarea petrecerii. Meniul petrecerii include delicii tradiționale de Crăciun, cum ar fi miere, nuci și semințe. Domnul Buburuză a pregătit o masă bogată cu tot felul de bucate, de la prăjituri la fructe proaspete și poate chiar și o băutură caldă, precum ceai de iarnă.

Petrecerea este animată de muzică veselă, iar Domnul Buburuză poate să încurajeze toate insectele să danseze și să se distreze în spiritul sărbătorilor. Poate a pregătit și mici cadouri surpriză pentru prietenii săi insecte, creând o atmosferă caldă și plină de bucurie în casa sa mică.

La petrecerea de Crăciun a Domnului Buburuză, invitații sunt, desigur, alți membri ai comunității insectelor. A invitat furnicile harnice, greierii talentați, fluturii colorați și, bineînțeles, prietenii săi buburuzați. Toate aceste insecte aduc cu ele bucurie și entuziasm pentru a sărbători împreună spiritul sărbătorilor.

Este posibil ca și alte insecte, precum păianjenii pricepuți sau albinele harnice, să fie incluse în lista de invitați. Cu toții se adună pentru a împărtăși momente pline de căldură și prietenie în această petrecere de Crăciun tradițională a Domnului Buburuză.

Domnul Buburuză a pregătit cu grijă cadouri speciale pentru invitații săi insecte. Pentru furnici, a pregătit mici rezerve de dulceați naturale și semințe, pentru a le oferi energie și dulceață în perioada rece. Pentru greieri, a creat mici instrumente muzicale din materiale naturale, pentru a-i inspira să cânte melodii de Crăciun. Fluturii au primit mici pachete cu semințe de flori colorate, pentru a avea ce să planteze în primăvară. Buburuzele au primit bijuterii din frunze uscate și mici căsuțe calde pentru iarnă. Fiecare cadou a fost ales cu atenție pentru a reflecta personalitatea și interesele invitaților. Atmosfera de bucurie și generozitate înconjoară petrecerea, iar invitații se simt cu adevărat apreciați și încântați de gesturile Domnului Buburuză.

Totuși, Domnul Buburuză se gândește dacă va primi și el un cadou de la Moșu. Desigur, pentru Domnul Buburuză va veni și Moș Crăciun! Cu sacul său magic plin de bucurie și cadouri, Moș Crăciun va aduce și o surpriză specială pentru gazda petrecerii. Poate că va fi ceva mic și strălucitor, precum o perla de rouă înfășurată într-o frunză sau o floare de iarnă fermecată.

Mos Crăciun știe să împartă magie și să aducă zâmbete, așa că și Domnul Buburuză va avea parte de un cadou minunat în această noapte de sărbătoare. Este momentul perfect pentru ca toți să se bucure de spiritul generos al Crăciunului în lumea insectelor.

Spiritul Crăciunului aduce cu el o atmosferă de bucurie, generozitate și caldă comuniune. În ciuda dimensiunilor sale mici, Domnul Buburuză reușește să îmbrace această atmosferă într-o manta, transformându-și mica locuință într-un cuib cald și primitiv.

Cu decoruri simple, luminițe strălucitoare și melodii de sărbătoare, Domnul Buburuză a creat un colț al magiei de Crăciun. Împreună cu invitații săi insecte, el împărtășește bucuria Crăciunului, oferind cadouri, cântând colinde și bucurându-se de prezența celor dragi. Spiritul Crăciunului înseamnă să fii gata să oferi, să împărtășești și să aduci lumină în viața celor din jur. Chiar și în lumea mică a insectelor, Domnul Buburuză demonstrează că spiritul sărbătorilor poate umple inimile tuturor, indiferent de dimensiunea lor.

„Ce minunat este Crăciunul!”, exclamă Domnul Buburuză cu entuziasm, adresându-se prietenilor săi insecte. „Să ne bucurăm împreună, dragi prieteni! Este momentul când magia și căldura inimii ne înconjoară, iar bucuria este împărtășită în fiecare colț al micului nostru univers.” Cu un zâmbet plin de căldură, Domnul Buburuză îi încurajează pe toți să se adune, să cânte colinde, să schimbe povești și să se bucure de cadourile și prietenia reciprocă în această seară specială de Crăciun. Împreună, ei simt că magia sărbătorilor aduce lumină și fericire în inimile lor mici, dar pline de dragoste.

FALSE TREASURE / COMOARĂ FALSĂ

Eric Paraschiv III Limes

Once, I went to my grandmother's house and had a funny experience. I entered my grandmother's kitchen in the dark and saw an old pot that was shining with something. Intrigued, I approached to find out what it was. All I could imagine was old coins. I thought luck had smiled upon me, and I had found a treasure, old coins to add to my collection.

Suddenly, my grandmother appeared, worried that she couldn't find me, and, turning on the light, shattered my dream. The coins in my mind were nothing more than beans soaking in water, which my grandmother had prepared for lunch.

We both laughed heartily at this incident, but once again, I understood that "Haste makes waste."

Odată, am fost la bunica mea și am trăit o întâmplare amuzantă.

Am intrat în bucătăria bunicii pe întuneric și am văzut un vas vechi în care lucea ceva. Atras de acest lucru, m-am apropiat să descopăr ce este. Tot ce-mi închipuiam erau monede vechi. Am crezut că a dat norocul peste mine și că am găsit o comoară, bani vechi pe care să-i adaug la colecția mea.

Din senin, a apărut bunica, speriată că nu mă găsea, și, aprinzând lumina, mi-a spulberat visul. Monedele din mintea mea nu erau decât boabe de fasole puse la înmuiat de bunica pentru a pregăti masa de prânz.

Am râs amândoi cu poftă de această întâmplare, dar am înțeles încă o dată că „Graba strică treaba”.

LAST DAY OF 8TH GRADE

Ema Cojanu 9A

I often think about my last day of 8th grade and wish I could relive it once again. It was the best day of my life, a day to remember.

That day was filled with mixed emotions. It marked the end of an important chapter in my and my classmate's lives and the beginning of a new adventure in high school. This special day was a culmination of memories, friendships, and experiences that have shaped my friends and I into the individuals we are today.

The graduation ceremony took place in the morning. Everybody was excited to read their essays on which they had worked hard the past weeks. We made our entrance and took seats on the arranged chairs. One by one we recited the essays, struggling not to let our emotions take over. Teachers, with smiles that stretched from ear to ear, also shared encouraging words that left us feeling both proud and sentimental. After we all finished, the director announced the annual awards. We took lots of photos with each other and headed back home.

We had time to relax until the afternoon because that was when the year-end prom took place. After that, we had time to chat and compliment each other's outfits. I looked around the big terrace and got very excited when I saw that we had a photo booth station. Right next to it was a table with lots of different funny hats, masks and accessories we could try on while taking photos. I immediately showed my best friends and we gathered together to have fun posing.

Music was playing, everyone was dancing and having the time of their lives. Cameras flashed, capturing moments of pure joy and exuberance. We smiled and made silly faces, knowing that these photographs would become treasured keepsakes. Each snapshot froze a fragment of time, allowing us to relive the magic of that night whenever we flipped through the photo album.

It was now 10 pm. When did time go by so fast? The song "We Are The Champions" by Queen started playing while a beautiful, colourful cake was brought in. It had a big graduation cap made out of marzipan on it. Everything was so emotional! Tears rolled down our cheeks while a wave of nostalgia took over us. Even the teachers cried with us! We thought about all the memories we had made since first grade, all the laughs, the tears, and the happy and fun moments we got to experience together. A group hug was mandatory in that moment, so that's what we did. After that, we wiped each other's tears and enjoyed the cake.

As the night drew to a close, there was a collective sense of reluctance to say goodbye. We knew that this was a milestone, a moment when we transitioned to new chapters in our lives. Final hugs were exchanged and promises to stay in touch were made.

The last day of 8th grade was a day to remember, a day that will forever be stitched to our hearts. It was a day of reflection, celebration, and looking forward to new beginnings. As we left the school grounds, we carried with us the memories of this special day, knowing that they would serve as a beacon of light in the years to come. High school will be exciting, but 8th grade will always hold a cherished place in my life.

ULTIMA ZI DE CLASA A 8-A

EMA COJANU 9A

Mă gândesc adesea la ultima mea zi din clasa a VIII-a și îmi doresc să o pot retrăi. A fost cea mai bună zi din viața mea, o zi pe care timpul nu o va șterge...

Ziua aceea a fost plină de emoții amestecate. A marcat sfârșitul unui capitol important din viața mea și a colegilor mei: începutul unei noi aventuri în liceu. Această zi specială a fost un punct culminant al amintirilor, prietenilor și experiențelor care ne-au modelat spiritul.

Ceremonia de absolvire a avut loc dimineața. Toată lumea era încântată să-și citească eseurile la care lucrase fiecare din greu în ultimele săptămâni. Ne-am făcut intrarea și ne-am așezat pe scaunele care ne așteptau cu emoție. Pe rând, am rostit eseurile, încercând să nu ne lăsăm copleșiți de emoții. Profesorii, cu zâmbete care se întindeau până la ureche, au transmis cuvinte încurajatoare, care ne-au făcut să ne simțim atât mândri, cât și sentimentali. După ce am terminat cu toții, doamna director a anunțat premiile anuale. Ne-am făcut multe fotografii unul cu celălalt și ne-am întors acasă.

Am avut timp să ne relaxăm până după-amiază, pentru că atunci a avut loc balul de absolvire. După aceea, am avut timp să discutăm și să ne bucurăm de momentele împreună. M-am uitat pe terasă și m-am entuziasmat când am văzut că avem o cabină foto. Chiar lângă ea era o masă cu o mulțime de pălării amuzante și măști pe care le puteam încerca în timp ce facem fotografii. Le-am arătat imediat prietenilor mei cei mai buni și ne-am adunat împreună pentru a ne distra pozând.

Pe fundalul muzicii antrenante, trăiam împreună una dintre cele mai frumoase seri din viețile noastre. Camerele au fulgerat, surprinzând momente de pură bucurie. Fiecare poză, fiecare zâmbet reprezintă un fragment de timp, permițându-ne să retrăim magia acelei nopți de fiecare dată când răsfoim albumul foto.

Apoi, toți am decis să ne arătăm mișcările de dans unice. Eram cu toții atât de fericiți, deși într-o săptămână avea loc examenul pentru care ne pregătisem tot anul. În acel moment, problemele tuturor au dispărut, eram prea ocupați să fim fericiți ca să ne gândim la ceva stresant.

Se făcuse 10 seara. Când a trecut timpul atât de repede? Cântecele „We Are The Champions” de la Queen a început să sune în timp ce a fost adus un tort frumos și colorat. Avea o șapcă mare de absolvent făcută din marțipan. Totul a fost atât de emoționant! Lacrimile ni se rostogoleau pe obraji în timp ce un val de nostalgie ne-a cuprins. Până și profesorii au plâns cu noi! Ne-am gândit la toate amintirile pe care le-am făcut încă din clasa întâi, la toate râsetele, strigătele și la momentele fericite și distractive pe care am putut să le trăim împreună. O îmbrățișare de grup era obligatorie în acel moment, așa că asta am făcut. După aceea, ne-am șters lacrimile și ne-am bucurat de tort.

Pe măsură ce evenimentul se apropia de sfârșit, a existat un sentiment colectiv de regret față de acest rămas-bun inevitabil. Știam că a fost o piatră de hotar, un moment în care am trecut la noi capitole din viața noastră. S-au schimbat ultimele îmbrățișări și s-au făcut promisiuni cu privire la păstrarea prieteniei care ne leagă.

Ultima zi a clasei a VIII-a a fost o zi de neuitat, o zi care va rămâne veșnic legată de inimile noastre. A fost o zi de sărbătoare și de emoție în fața noilor începuturi. Când am părăsit terenul școlii, am purtat cu noi amintirile acestei zile speciale, știind că vor servi drept reper în anii următori. Liceul va fi interesant, dar clasa a VIII-a va ocupa întotdeauna un loc neprețuit în viața mea!

MOVING AWAY FROM HOME

Alexa Badea 9A

Have you ever moved houses? What about cities? Or states? Moving for many people is normal and does not affect them whether they move to a different neighborhood or a city far away. Some enjoy experiencing new places and new people, basically starting a new life. Those people probably want to branch out and expand farther from their roots. Some people on the other hand would like to just stay where they grew up with friends and family. Me, I was one of those people.

I never imagined my life away from the home and the people I grew up with. Moving away from my hometown was one of my biggest challenges in life. I grew up in sector 4, Bucharest and lived in a complex with 7 buildings and a lot of green space to play on. My house was a home to me and it wasn't the greatest, but it was special to me. When I was little, I was outside playing with my childhood friends non-stop.

Moving away also took my sport away from me. I used to be a high-performance athlete for eight years with over ten gold medals in national competitions and three medals in international competitions. Now that I am one and a half hours away from the stadium where I used to train, I can't attend classes anymore.

I never thought much of it until the day my parents went to see the house and bought it. It all happened while I was still in bed, and by the time I got up, my parents were back and it had been signed and sealed. That was the day the ground caved in beneath my feet. Soon I would have to pack up and leave behind the one place I had found some sense of stability. The road our new house was on had two lanes separated by a white line painted down the center which made our little street seem like a lane in comparison. It was also on the edge of a roundabout. I had told my parents I thought it was too noisy, but they still went ahead and bought it.

The day came when we had to move. It was meant to be exciting, but actually, I was very sad. I stood there in front of my old room just staring at it knowing I would never see it again. The good and bad memories were running through my mind, suddenly my eyes were full of tears because I knew I wasn't ready to leave my house yet. While I was packing my last clothes, my best friend came to say goodbye and we both started to cry even harder. I still miss her, I haven't seen her since then and every time I think about my old life, my old school, my old neighborhood and my old classmates, I feel very nostalgic.

Our new house was tiny. My parents set up my bed in a bright room with windows facing the road. The next morning, I woke up not to the whisper of the wind, but to the groan of engines accelerating outside. It felt as though I was standing on a highway. It did not feel like a home at all. I wailed hysterically. Meanwhile, I had to push on with my studies, despite all the changes and my grief. I hated this new home. All I wanted was to wake up and realize it was all just a bad dream, but that did not happen. I never got used to the new house. I was a painfully sensitive girl, and in my family, I was the least able to deal with noise. I missed having a yard I could enjoy and a boundary to the world. My senses were sharpened to all the different ways the world intruded through my walls and into my space: the noise from the road, our next-door neighbour's TV, the neighbours' WiFi. On top of the sense of hopelessness, fear and alienation I felt, I developed a severe case of loneliness.

However it all changed when school started, I was happy I got along with everyone and people liked me. I made a bunch of friends and people I could play with. Life started to change and I also changed a lot, my personality, my style, my hair. I became more self-conscious and realized before I was just a naive kid. Now I'm glad I had the chance to move here, my life improved, my standards raised and my dreams were coming true.

Now that I look back in time I am so grateful to my parents for the sacrifice that they made for me and my siblings to have a better future and a good place to study in. I realize I should have never been mad at them for moving me out of the place I grew up in.

Right now, I would never go back to the friends I had, the place I lived in because I consider now more than ever that this is the best house and place to live in. Honestly, I am having the best time of my life in this new high school, growing up and learning new things with my new classmates. Studying is now more fun and I never want to move from here.

MUTAREA DEPARTE DE CASĂ

Alexa Badea 9A

V-ați mutat vreodată de acasă? Mutarea, pentru multe persoane, este un aspect normal; aceste persoane nu sunt afectate dacă se mută într-un alt cartier sau într-un oraș îndepărtat. Unora le place să experimenteze locuri noi și oameni noi. Dacă unele persoane iubesc ideea de noutate, de schimbare, alte persoane preferă să rămână fidele originilor și să nu se îndepărteze de locurile natale.

Nu mi-am imaginat niciodată viața mea departe de casă și de oamenii cu care am crescut. Mutarea din orașul meu natal a fost una dintre cele mai mari provocări cu care m-am confruntat. Am crescut în sectorul 4, București și am locuit într-un complex cu șapte blocuri și mult spațiu verde pentru a mă juca. Când eram mică, mă jucam afară fără oprire cu prietenii mei din copilărie.

Depărtarea de casă mi-a răpit și șansa de a face sport. Am fost un sportiv de înaltă performanță timp de opt ani, având peste 10 medalii de aur la competiții naționale și trei medalii la competiții internaționale. Acum că sunt la o oră și jumătate distanță de stadionul pe care obișnuiam să mă antrenez, nu mai pot participa la ore.

Nu m-am gândit niciodată la asta până în ziua în care părinții mei au mers să vadă casa și au cumpărat-o. Totul s-a întâmplat în timp ce eram încă în pat și, când m-am trezit, părinții mei s-au întors. Contractul fusese semnat și sigilat. A fost ziua în care pământul s-a prăbușit sub picioarele mele. În curând, va trebui să-mi fac bagajele și să las în urmă singurul loc în care am găsit un anumit sentiment de stabilitate. Drumul pe care era noua noastră casă avea două benzi separate printr-o linie albă pictată în centru, ceea ce făcea micuța noastră stradă să pară o alee care ducea nicăieri... Era și pe marginea unui sens giratoriu! Le spuseseam părinților mei că mi se pare prea zgomotos, dar m-au ignorat...

A venit ziua când a trebuit să ne mutăm. Ar fi trebuit să fie un moment de bucurie, dar, de fapt, am fost foarte tristă. Am stat acolo, în fața vechii mele camere, doar uitându-mă la ea, știind că nu o voi mai vedea niciodată. Amintirile bune și rele îmi treceau prin minte. Brusc, ochii mi s-au umplut de lacrimi, pentru că știam că încă nu sunt pregătită să ies din casă. În timp ce îmi împachetam ultimele haine, cel mai bun prieten al meu, care era și vecinul meu, a venit să-mi ia rămas-bun și am început amândoi să plângem și mai tare. Încă îmi este dor de el, nu l-am mai văzut de atunci și de fiecare dată când mă gândesc la vechea mea viață, la vechea mea școală, la vechiul meu cartier și la vechii mei colegi de clasă pe care nu îi pot șterge din amintirile mele.

Noua noastră casă era mică. Părinții mei mi-au așezat patul într-o cameră luminoasă, cu ferestre spre drum. A doua zi dimineața, m-am trezit nu cu șoapta vântului, ci cu zgomotul motoarelor care accelerau afară. M-am simțit ca și cum aș sta pe o autostradă. Nu se simțea deloc ca acasă. Nu mă mai puteam opri din plâns! Între timp, a trebuit să merg mai departe cu studiile, în ciuda tuturor schimbărilor mele. Am urât această nouă casă. Tot ce îmi doream era să mă trezesc și să-mi dau seama că totul era doar un vis urât, dar asta nu s-a întâmplat. Nu m-am obișnuit niciodată cu noua casă. Eram o fată dureros de sensibilă. Îmi era dor să am o curte de care să mă pot bucura și o graniță față de lumea de dincolo de camera mea. Pe lângă sentimentul de deznădejde, frică și alienare pe care l-am simțit, m-am afundat în singurătate.

Totuși, totul s-a schimbat când a început școala, eram fericit că mă înțelegeam cu toată lumea și oamenii mă plăceau. Mi-am făcut o grămadă de prieteni și oameni cu care m-am putut juca. Viața a început să se schimbe și m-am schimbat și eu foarte mult, personalitatea, stilul, părul. Am devenit mai conștientă și mi-am dat seama înainte de a fi doar un copil naiv. Acum mă bucur că am avut șansa să mă mut aici, viața mea s-a îmbunătățit, standardele mi-au crescut și visurile mi-au devenit realitate.

Acum că mă uit înapoi în timp, le sunt atât de recunoscătoare părinților mei. Sacrificiul pe care l-au făcut pentru mine și frații mei pentru a avea un viitor mai bun și un loc bun în care să studiez este de neomis. Îmi dau seama că nu ar fi trebuit să fiu niciodată supărată pe ei că s-au mutat.

În acest moment, nu m-aș întoarce niciodată la prietenul pe care l-am avut, locul în care am locuit, deoarece consider acum mai mult decât oricând că aceasta este cea mai bună casă și loc în care să stau. Sincer, trăiesc cel mai bun moment din viața mea în acest nou liceu, crescând și învățând lucruri noi alături de clasa din care fac parte. Studiul este acum mai distractiv și nu vreau să mă mut niciodată de aici.

UN SPIRIT INDESTRUCTIBIL: CĂLĂTORIA MEA DE 21 DE ZILE ÎN CĂUTAREA REZILIENȚEI

Teodor Năstăsescu 9A

Într-o zi aspra de toamnă, rutina vieții mele a fost brusc spulberată. A fost o zi ca oricare alta, în timp ce mă întorceam cu greu de la școală, cu rucsacul pe un umăr, navigând pe calea familiară spre casă. De unde aș putea să știu că un moment de schimbare a vieții era chiar după colț?

Când mă apropiam de ultima trecere de pietoni înainte de a ajunge acasă, a intervenit o întorsătură neașteptată a destinului. Poate că a fost o pierdere momentană de concentrare și piciorul mi-a alunecat sub mine. Într-o bătaie a inimii, cădeam, glezna mi se deforma sub greutatea impresionantă a corpului meu. Lumea părea să se miște cu încetinitorul când am ajuns la sol cu o lovitură dureroasă. Șocul și durerea au fost imediate, însoțite de strigatele celor din jur care s-au repezit lângă mine. Lumea mea, în acea clipă, se opri brusc.

Ceea ce a urmat a fost o călătorie la spital și un vârtej amețitor de doctori, raze X, toate însoțite de certitudinea că viața mea fusese irevocabil modificată. Diagnosticul a fost clar – entorsă severă a gleznei, iar un ghips urma să fie însoțitorul meu în următoarele 21 de zile.

În zilele care au urmat, în timp ce stăteam întins în pat, cu piciorul rupt și visele părând spulberate, eram pe cale să pornesc într-o călătorie neașteptată de auto-descoperire. Identitatea mea fusese întotdeauna împletită cu mobilitatea mea. Eram mereu în mișcare, fără a lăsa nimic să mă rețină. Gândul de a fi legat de ghips timp de 21 de zile mi-a dat fiori pe șira spinării. A fost o provocare care a depășit aspectul fizic; a fost o provocare la baza a cine credeam că sunt.

Sarcini simple, cum ar fi intrarea și ridicarea din pat, și dușul, mi-au adus lupte emoționale. A fost copleșitor să mă ocup de impactul emoțional al accidentului meu. A trebuit să procesez sentimente zilnice precum frustrarea, tristețea și nerăbdarea.

Nu trecuse o lună de când începuse școala. Era primul meu an de liceu, într-o școală nouă, cu noi colegi și, în plus, se anunțaseră activități speciale în grupul What's App al clasei noastre. Au dispărut vremurile lipsite de griji, lipsind din energia însuflețitoare a vieții de liceu. Libertatea de a-mi explora campusul în propriul meu ritm a fost pierdută, lumea s-a mișcat rapid în jurul meu și am fost lăsat să privesc de pe margine. Momentele împărtășite cu prietenii și oportunitățile de a face noi conexiuni mi-au alunecat printre degete.

Nici măcar nu am putut lua în calcul cât de mult îmi doream să merg la Freshman Dance! Mă gândeam constant la acest eveniment de când aveam petrecerea de absolvire a școlii elementare! Incertitudinea de a nu ști când îmi puteam reveni mobilitatea era epuizantă din punct de vedere mental. Numai că treptat, am început să-mi recapăt independența. Micile victorii, cum ar fi parcurgerea unor distanțe scurte sărind ca un iepure, mi-au oferit o apreciere mai profundă pentru propriile mele forțe. Și nu știam că în această distribuție constrângătoare, voi găsi spațiul pentru a-mi explora teritoriul neexplorat - țara rezistenței!

În zilele care au urmat, în timp ce m-am confruntat cu realitatea piciorului meu imobilizat, am avut două opțiuni. Aș putea ceda în fața disperării, să mă scufund în autocompătimire și să văd situația ca pe un obstacol de neîntrecut. Sau, aș putea săpa adânc în mine pentru a găsi izvorul interior al forței, adaptabilității și tenacității pe care nu am știut niciodată că le dețin.

Pe măsură ce au trecut zilele, ghipsul a devenit nu doar o constrângere, ci și un tovarăș, învățându-mă despre rezistență, răbdare și despre spiritul neînduplecat care locuiește în mine. Identitatea mea, s-a dovedit, nu era definită doar de puterea picioarelor mele, ci de forța spiritului meu. Am învățat să mă adaptez, să găsesc noi moduri de a-mi trăi viața. Am întors paginile cărților pe care le-am neglijat de mult, am pictat pânza imaginației mele și am descoperit o dragoste pentru liniște pe care nu am știut că o am. Reziliența era ca o superputere adormită pe care o aveam în mine, așteptând momentul potrivit să apară. Am descoperit că reziliența nu înseamnă doar a reveni; este vorba de a crește și de a învăța.

Capacitatea mea de a mă adapta, de a persevera și de a menține o perspectivă pozitivă în timpul călătoriei mele cu un picior scrântit a arătat rezistența mea interioară, ajutându-mă nu numai să mă recuperez fizic, ci și să evoluez ca individ. Mi-am dat seama că am trecut printr-o transformare. Căderea care inițial a părut o tragedie devenise un catalizator puternic pentru autodescoperire. Identitatea mea se extinsese pentru a cuprinde reziliența – o forță pe care o posedasem întotdeauna, dar niciodată nu o recunoscusem cu adevărat.

Nu suntem definiți de limitările noastre, ci de capacitatea noastră de a ne ridica deasupra lor. Accidentul care m-a pus într-o stare de repaus a dezvăluit natura dinamică a identității și puterea nemărginită care este ascunsă în noi toți.

UNBREAKABLE SPIRIT: MY 21-DAY JOURNEY TO DISCOVER RESILIENCE

Teodor Năstăsescu 9A

One crisp autumn day, the routine of my life was abruptly shattered. It was a day like any other, as I trudged my way back from school, backpack slung over one shoulder, navigating the familiar path home. How could I know that a life-altering moment was just around the corner!

As I approached the last crosswalk before reaching home, an unexpected twist of fate intervened. Perhaps it was a momentary lapse in concentration, and my foot slipped beneath me. In a heartbeat, I was falling, my ankle buckling under the impressive weight of my body. The world seemed to move in slow motion as I hit the ground with a painful thud. The shock and pain were immediate, accompanied by gasps from bystanders who rushed to my side. My world, in that instant, had come to an abrupt halt.

What followed was a trip to the hospital and a disorienting whirlwind of doctors, X-rays, and the looming certainty that my life had been irrevocably altered. The diagnosis was clear—severe sprained ankle, and a cast was to be my companion for the next 21 days.

In the days that followed, as I lay in my bed, leg casted and dreams seemingly shattered, I was about to embark on an unexpected journey of self-discovery. My identity had always been intertwined with my mobility. I was always on the go, never letting anything hold me back. The thought of being bound by a cast for 21 days sent shivers down my spine. It was a challenge that went beyond the physical; it was a challenge to the very core of who I thought I was.

Simple tasks like getting in and out of bed, taking a shower brought me emotional struggles. Dealing with the emotional toll of my injury was overwhelming. I had to process daily feelings like frustration, sadness, and impatience.

It hadn't been a month since school had started. It was my first year of high school, in a new school, with new classmates and furthermore special activities had been announced on the WhatsApp group of our class. Gone were the carefree days, missing out on the exhilarating energy of high school life. The freedom to explore my campus at my own pace was lost, the world moved quickly around me, and I was left to watch from the sidelines. The shared moments with friends and the opportunities to make new connections slipped through my fingers.

I couldn't even factor in how much I wanted to go to the Freshman Dance! I had been constantly thinking about this event ever since I had my elementary school graduation party! Uncertainty of not knowing when I could get back my mobility was mentally draining. Only that gradually, I began to regain my independence. Small victories, like covering short distances jumping like a rabbit, provided me with a deeper appreciation for my own strength. And little did I know that in this constricting cast, I would find the space to explore my uncharted territory—the land of resilience!

In the days that followed, as I confronted the reality of my immobilized leg, I had two choices. I could succumb to despair, wallow in self-pity, and view the situation as an insurmountable obstacle. Or, I could dig deep within myself to find the inner wellspring of strength, adaptability, and tenacity that I never knew I possessed.

As the days went by, the cast became not just a constraint but a companion, teaching me about endurance, patience, and the unyielding spirit that resided within. My identity, it turned out, was not merely defined by the strength of my legs, but by the fortitude of my spirit. I learned to adapt, to find new ways to live my life. I turned the pages of books I had long neglected, painted the canvas of my imagination, and discovered a love for stillness that I never knew I had. Resilience was like a dormant superpower I had in me, waiting for the right moment to emerge. I discovered that resilience is not just about bouncing back; it's about growing and learning.

My ability to adapt, persevere, and maintain a positive outlook during my journey with a wounded leg showcased my inner resilience, helping me to not only recover physically but also evolve as an individual. I realized I went through a transformation. The fall that initially felt like a tragedy had become a powerful catalyst for self-discovery. My identity had expanded to encompass resilience—a strength that I had always possessed but had never truly recognized.

We are not defined by our limitations, but by our capacity to rise above them. The accident that cast me into a period of stillness revealed the dynamic nature of identity and the boundless strength that resides within us all.

ALONE IN MY WORLD

Eva Nistoran 5B

One evening when the comets were visible in the hazy view, I simply fell asleep in ten seconds, which is very strange because I fall into the world of dreams only after ten minutes.

That night, I dreamed that I was in my world, where everything was free, and in order to buy something, or rather, to take it, you need to contact the seller. Super simple, right? You will see that it is not so.

I suddenly wake up and get out of bed. Something strange is happening! A rustle, a step, a scream, nothing was heard. I open the door timidly. Empty, empty-empty, only the sunlight that penetrated through the white curtains made the dust visible on the furniture. It's probably just a dream even though I just woke up!

I open all the blinds and go out the window. Rolls of grass are spread out in front of me and a large house is being built. It was white, spacious and with windows where you could see the sunset and even the sunrise. After that I likened the reality to my dream, and . . . that's right! I remember I was supposed to announce that I got the house. When I dial the phone number, a golden key falls from the sky. I think I have it. I enter the house, turning the key in the silver doorknob and begin to say how I want it to be arranged. It's like I have magic fingers and start shooting from the mobile tablet. In the room where I sleep, I have a spacious bed with a headboard upholstered in pink velvet, with a wood-colored desk, a large wardrobe, along the whole wall with many drawers of various sizes, all covered by a handle-less door and a hidden bookcase. In the parents' room they will have a gigantic bed and a dresser slightly bigger than mine. In the living room there is only modern furniture, as in the kitchen and in the other rooms. In the basement I have three water slides that land in one area. Great, isn't it!

That was just the first thing! I'm thinking of going to "visit" the shops, guess why!? I was thinking of traveling to France and America or something. . . all over the world! That's what I was saying too, better that way! If you are alone in the world, why not! Let's get back to our oil. I will go to the grocery store to buy food for the road. Naturally, don't think that I won't eat pizza, pasta from Italy, sushi from Japan and eclairs, macarons, croissants, baguettes from France. I buy everything I need, pack everything and go to the airport.

Once there, I get on the plane, and then I think about who will take me. I tell myself that if there's no one in the cockpit, then I'm sure I'm the one most responsible for piloting it. I move to the front seat and when I get there I sit down and try to turn it on. In the end, I took off... well, I don't know how. If you remember, I have magic fingers so I sent the plane to France. I started nibbling on a bar with coconut filling, OREOs and sushi. I had to prepare for landing. I admit, I was a little scared, but I got to the ground safely. I got my bags and got off the plane, and then I went to a pastry shop in Paris. There was no one there, so I tried to remember what I did in the dream.

Then I asked for an éclair while looking up at the sky. What to see, the cake fell from the sky! I eat it quickly, grab one more souvenir and go back to the plane. They take off for the new location, but... the aircraft falls into the void! Suddenly, I froze like an ice cube. Luckily for me the flying car was only descending closer to the ground for landing. Instead of arriving in another country, I arrived at my new home. In a way, I was happy because I got home because I was tired.

Before I lay down in my new bed, I made a wish for everything to go back to normal.

After a good night's sleep, I wake up with a sweet kiss from my mother. Did it really happen?

SINGURĂ ÎN LUMEA MEA

Eva Nistoran 5B

Într-o seară în care cometele se observau pe văzduhul încețoșat, pur și simplu am adormit în zece secunde, ceea ce este foarte ciudat pentru că eu cad în lumea viselor abia după zece minute.

În noaptea aceea, am visat că eram în lumea mea, unde totul era gratuit, iar pentru a cumpăra ceva, mai bine spus, pentru a lua, trebuie să contactezi vânzătorul. Super simplu, așa-i? Ai să vezi că nu-i chiar așa.

Mă trezesc brusc și mă ridic din pat. Ceva straniu se întâmplă! Un foșnet, un pas, un țipăt, nu se auzea nimic. Deschid ușa cu sfială. Gol, gol-goluț, doar lumina soarelui care pătrundea prin perdele albe făcea ca praful să se observe pe mobilă. Probabil e doar un vis chiar dacă tocmai ce m-am trezit!

Deschid toate jaluzelele și ies pe fereastră. În fața mea se întind rulouri de iarbă și se construiește o casă mare. Era albă, spațioasă și cu geamuri de unde puteai vedea apusul și chiar răsăritul. După aceea am asemănat realitatea cu visul meu, șiiii ... chiar așa era! Îmi reamintesc că trebuia să anunț că am luat casa. Când formez numărul de telefon, din cer cade o cheie aurie. Cred că o am. Intru în casă, întorcând cheia în broasca argintie și încep să spun cum vreau să fie amenajată. Parcă am degete magice și încep să trag de pe tabletă mobilă. În camera unde dorm, am un pat spațios cu tăblie tapetată cu catifea roz, cu un birou de culoarea lemnului, un dulap mare, pe tot peretele cu multe sertare de diferite mărimi, toate acoperite de o ușă fără mâner și o bibliotecă ascunsă. În camera părinților vor avea un pat gigantic și un șifonier ceva mai mare ca al meu. În camera de zi este numai mobilă modernă așa cum e în bucătărie și în celelalte camere. La subsol am trei tobogane cu apă care aterizează într-o piscină. Minunat, nu! Acesta era doar primul lucru!

Mă gândesc să merg să le fac „o vizită” magazinelor, ghici de ce!? Mă gândeam să călătoresc în Franța și în America sau ce zici... peste tot prin lume! Așa ziceam și eu, mai bine așa! Dacă tot sunt singură în lume, de ce nu! Să revenim! Mă voi duce la magazinul cu alimente, să cumpăr mâncare pentru drum. Normal, nu vă gândiți că nu voi mânca pizza, paste din Italia, sushi din Japonia și eclere, macaroane, croasant, baghete din Franța. Cumpăr tot ce am nevoie, împachetez tot și merg spre aeroport.

Ajunsă acolo, mă urc în avion, iar apoi mă gândesc cine mă va duce. Îmi zic că, dacă nu e nimeni în cabina pilotului, atunci sunt sigură că eu sunt cea responsabilă să-l pilotez. Mă deplasez către locul din față, iar, când ajung, mă așez și încerc să-l pornesc. Până la urmă am decolat... ce-i drept, nu știu

cum. Dacă vă mai amintiți, am degete magice, așa că am trimis avionul spre Franța. Am început să ronțai un baton cu umplutură de cocos, biscuiți OREO și sushi. Trebuia să mă pregătesc pentru aterizare. Recunosc, mi-a fost cam frică, însă am ajuns pe pământ cu bine. Mi-am luat bagajele și am ieșit din avion, iar apoi m-am dus către o cofetărie din Paris. Acolo nu era nimeni, așa că am încercat să-mi aduc aminte ce am făcut în vis.

Apoi am cerut un ecler în timp ce mă uitam spre cer. Ce să vezi, din bolta cerului a căzut prăjitura! O mănânc repede, mai iau câte un suvenir și mă întorc la avion. Pornesc spre noua locație, dar... aeronava cade în gol! Dintr-o dată am înghețat ca un cub de gheață. Spre norocul meu mașina zburătoare doar cobora mai aproape de sol pentru aterizare. În loc să ajung în altă țară, am ajuns la noua mea casă. Într-un fel, mă bucuram fiindcă am ajuns acasă pentru că eram obosită .

Înainte să mă culc în noul meu pat, mi-am pus dorința de a reveni totul la normal.

După un somn bun, mă trezesc cu un sărut dulce de la mama. Oare chiar s-a întâmplat?

THE DAY ON REPEAT

Tudor Natalia 5B

One Tuesday morning, I woke up at 8:00 am. My mom called me from downstairs, and when I realized it was already quite late, I hurried and grabbed the sandwich she had prepared. Then, I rushed towards the bus station to get to school. I missed the bus and had to ride my bike to school with my backpack on. I arrived, parked my bike, and entered the school.

"Cara!" my best friend Maria exclaimed. "Come on, Cara, we're going to be late for class!"

"Coming!" I replied, grabbing my things from my backpack. I sneaked into the classroom to avoid being seen by the physics teacher, but I definitely failed because he noticed me.

"Why are you late?" he asked, very demanding.

"I missed the..."

"I don't care! You have detention tomorrow!"

I sat at my desk, muttering in frustration. After class, I went to the hallway to get my books and materials needed for the chemistry lesson, and I waited a bit before entering the classroom, chatting with Maria. I took a few steps towards the room, opened the door, and just as I was about to enter the lab, a bucket full of water, placed on the door, fell on my head.

"Aaaaaah!" I screamed.

Angry, I looked around to find the culprit. No one was laughing, but at one point, I saw Andrew giggling. Then almost the entire class burst into laughter. Maria stood up for me and said, "Why are you laughing?! If this happened to you, would you still be laughing?"

I left the classroom as fast as I could to avoid hearing their laughter. I went to the bathroom to dry myself, and there a girl said, "Oh, poor thing! Do you want me to give you a shirt so you don't stay wet?"

"Thank you so much!" I said gratefully that something was going my way. I went to change, and when I returned to the classroom, I found all my things thrown in the trash, and on the board, it said, "Get some water and clean up!"

A wave of sadness engulfed me. I started crying with my head on the desk, feeling everyone's eyes on me. At that moment, I felt like my whole world was falling apart. After classes, I rode my bike home, and as I was about to park it, my dad called me in. I entered the house, prepared dinner, and ate.

"How was your day, dear?" my mom asked.

At her question, I started crying, remembering the emotions I went through today.

"My dear, why are you crying?" my mom asked, embracing me.

I told my mom everything I had on my mind, and she advised me as only she knew how. It got late, and I went to get ready for bed. I prayed for today to simply disappear, and after lying down, I felt someone's presence in the room. I felt better, as if my guardian angel had heard my prayer.

The next day, I woke up at 8:00 am. As I was thinking about how to avoid encountering those classmates from yesterday, I began to get ready for school. Just like the previous day, downstairs, there was a sandwich made by my mom waiting for me. I hurried to the bus station and missed it. "How strange," I thought, but I couldn't dwell on it because I had to hurry to school. Just like the day before, I took my bike and rushed.

I parked my bike and entered school, feeling like I was experiencing déjà vu.

"Cara!" Maria called out. "Come on, Cara, we're going to be late for class!"

"HMMMMM..." I said to myself. "It's just like yesterday." Everything was starting to seem too similar.

"Coming!" I said, grabbing my biology books.

I entered the classroom and saw that Maria wasn't there. SHE WENT TO THE CHEMISTRY LAB!!! I was shocked! It was exactly like the previous day! "Everything from yesterday is happening today." That's when I realized that my wish had been fulfilled! I can do things differently today, compared to what happened yesterday.

During the chemistry class, instead of entering when the bucket would have soaked me, I went in after it fell, and I made sure Andrew didn't carry out his plan on anyone else. During the break, I went to him and said:

"It's not nice what you tried to do, and next time, don't act that way."

"No!" he said, feeling guilty.

"Why do you have to be like this with me?"

"I didn't know how to tell you that I like you, and besides, when the bucket fell on you, it wasn't intended for you!"

"But wait! How do you know that a bucket fell on my head when only I repeated the day?!"

"Because I was also with you when you repeated the day! I wished for the same thing as you did! For yesterday to disappear."

To be continued.

ZIUA RELUATĂ

Tudor Natalia 5B

Într-o zi de marți, m-am trezit dimineața de la 08:00. M-a strigat mama de jos și, când am observat ca era deja cam târziu, am fugit și am luat sendvișul pregătit de ea. Apoi am alergat către stația de autobuz pentru a ajunge la școală. Am ratat autobuzul și a trebuit să merg cu bicicleta până la școală cu ghiozdanul în spate.

Am ajuns, mi-am parcat bicicleta și am intrat în școală.

—Cara! spuse cea mai bună prietenă a mea, Maria. Haide, Cara, că o să întârziem la oră!

—Acum! Am răspuns eu, luându-mi lucrurile din ghiozdan.

Am intrat în clasă pe furiș ca să nu mă vadă proful de fizică, dar am eșuat cu siguranță pentru că m-a observat.

—De ce ai venit la ora asta? întrebă el foarte exigent.

—Nu am prins...

—Nu mă interesează! Ai detenție mâine!

M-am așezat în bancă în timp ce murmuram foarte furioasă. După oră, m-am dus pe hol să-mi iau cărțile și instrumentele necesare orei de chimie și am așteptat puțin înainte să intru în clasă, vorbind cu Maria. Am făcut câțiva pași către clasă, am deschis ușa acesteia și, exact când să intru în laborator, o găleată plină cu apă, ce se afla pe ușă, mi-a căzut în cap.

—Aaaaaaah! am strigat.

Fiind furioasă, am verificat în jur să găsesc vinovatul. Nimeni nu râdea, dar, la un moment dat, l-am văzut pe Andrew chicotind. Apoi aproape toata clasa a izbucnit în râs. Maria mi-a luat apărarea și a zis:

— De ce râdeți?! Dacă vi s-ar întâmplat vouă, ați mai fi râs?

Eu am plecat din clasă cât de repede am putut ca să nu le mai aud râsetele.

Am mers la baie să mă usuc și acolo o fata a zis:

— Of, săraca de tine! Vrei să îți dau un tricou de la mine ca să te schimbi?

— Mulțumesc mult! Am spus eu recunoscătoare că îmi merge și mie ceva. Am mers să mă schimb și, când m-am întors în clasă mi-am găsit toate lucrurile aruncate la gunoi și pe tablă scria: „la niște apa și spală-te!”

Un val de tristețe mi-a cuprins tot corpul. Am început să plâng cu capul pe bancă, simțind cum toți se uită la mine. În acel moment m-am simțit de parcă toată lumea mea s-ar fi ruinat.

La terminarea orelor, m-am dus acasă cu bicicleta și când să parchez, tata mă chemă. Am intrat în casă, am pregătit masa și am mâncat.

— Cum ți-a fost ziua, dragă? m-a întrebat mama.

La întrebarea ei, am început să plâng, amintindu-mi prin ce stări am trecut astăzi.

— Draga mea, de ce plângi? îmi spuse mama în timp ce mă îmbrățișa.

I-am spus mamei tot ce am avut pe suflet și m-a sfătuit cum știa ea mai bine.

S-a făcut seară și m-am dus să mă pregătesc de culcare. M-am rugat ca ziua de azi să dispară pur și simplu și, după ce m-am pus în pat, am simțit prezența cuiva în cameră. M-am simțit mai bine, de parcă îngerul meu păzitor a ascultat ruga mea.

Urmatoarea zi m-am trezit la 08:00. În timp ce mă gândeam cum să nu mai dau ochii cu acei colegi de ieri, am început să mă pregătesc de școală.

La fel ca în ziua anterioară, jos mă aștepta un sandwich făcut de mama. Am mers repede la stația de autobuz și nu l-am prins. „Ce straniu” mi se părea mie, dar nu mai puteam să stau pe gânduri fiindcă trebuia să merg repede la școală. Am luat, ca în ziua precedentă, bicicleta și am fugit.

Mi-am parcat bicicleta și am intrat în școală, simțindu-mă de parcă am un déjà-vu.

— Cara! M-a strigat Maria. Haide, Cara, că o să întârziem la oră!

„Hm...”, mi-am spus eu. „La fel s-a întâmplat și ieri”. Deja începuse să fie prea asemănătoare toate lucrurile.

— Acum! Am spus eu, luându-mi cărțile de biologie.

Am intrat în clasă și am văzut că Maria nu era. S-A DUS ÎN LABORATORUL DE CHIMIE!!! Eram șocată! Era efectiv ca în ziua precedentă! „Toate lucrurile de ieri sunt și azi.” Atunci mi-a dat seama ca ruga mea s-a îndeplinit! Toate întâmplările de ieri, le pot face altfel azi.

La ora de chimie, în loc să intru atunci când m-ar fi udat din cap până în picioare găleata, am intrat după ce aceasta a căzut și am avut grijă ca Andrew să nu-și pună planul în aplicare nici în cazul altcuiva. M-am dus în pauză la el și i-am zis:

— Nu este frumos ce ai încercat să faci și data viitoare să nu mai procedezi așa.

—Nu! a spus el, simțindu-se vinovat.

—De ce trebuie să fii așa cu mine?

—Nu știam cum să îți zic că te plac și oricum, atunci când ți-a căzut găleata în cap, nu fusese pentru tine!

—Dar stai! Tu cum știi că mi-a căzut o găleată în cap când, doar eu am reluat ziua?!

—Pentru că și eu am fost cu tine când ai reluat ziua! Și eu mi-am dorit același lucru ca și tine! Ca ziua de ieri să dispară.

Va continua!

AN INDESCRIBABLE ADVENTURE

Maria Călin 5B

One pleasant summer evening, I was sitting at the window and looking at the stars, as usual. Suddenly, a bright star falls. I put my desire to learn more about my mother by going on an adventure, because since she died, my father wouldn't let me explore the world beyond the edge of town. I fall asleep.

That night, I dreamed that a spirit came home and teleported me to another realm: the Land of Desires. I get there and... poof... everything disappears and my little brother jumps into my bed and wakes me up.

-Daddy made pancakes! Come to the table!

- You woke me up from my dream! It was so beautiful!...

"Surely it wasn't better than pancakes," he said.

-Sure!

-Nay!

-Sure!

-Nay!

-You don't even know what I dreamed! I say.

My brother, Jamie, is silent for a few seconds, then wants to add something, but Dad's shout to come to the table cuts him off. We go to the kitchen, I greedily slather my pancakes with delicious blueberry jam, brush my teeth and go back to bed in my room, trying to fall asleep to continue the dream. But after a few long minutes of trying to fall asleep without success, I decide to get up and look at the walls.

A little pink creature appears in the room, wearing an elf-like hat, but with bear-like ears, round and fluffy, with big, bright eyes, just like in last night's magical dream. She introduces herself as Sparky and gives me a necklace, saying:

- Mary, I mean, this necklace is not an ordinary one, but a lucky one, your mother's. I think you will like it.

I grab it, put it around my neck and ask:

- But who are you?

- I am the creature from your dream, which will teleport you to the Land of Desires.

Then, without a second thought, Sparky grabs my hand and takes me to a wonderful land of many countries. Candyland had fluffy cotton candy clouds, multicolored lollipop trees, brittle sugar flowers and grass. Toyland was full of dolls, teddy bears and other toys, and the last land, Magicland, was home to magical creatures like Sparky, but also other wonders like talking flowers. In the center of the realm was the castle, on the border between the three countries.

Sparky leads me to the castle, curious to find out how the dream would have continued. There they meet three important people: the leaders of the three countries.

- I'm Mary.

- She's? asks the leader of Candyland.

- Yes, she is Queen Alice's daughter. The princess, says Sparky.

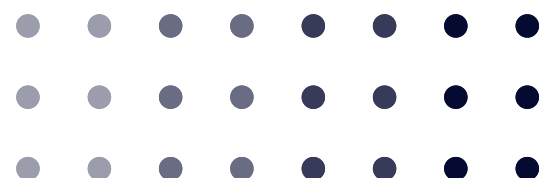
- Mother? Queen Alice? Princess? What is all this? I ask confused.

- You are the princess, and your mother was the Queen of this land until she died... She was the best! said one of the leaders.

"I noticed your desire, so I entered your dream, and one of my faces cast a spell for that all dreams come true. Now that this first dream has come true, you will have to go back home, but don't forget that every dream will be real from now on, so you can come back here whenever you want, just dreaming. Your father and brother won't even notice you're gone. It's part of the spell, Sparky said.

And with that she jumped and I landed back on the bed. The sky was a grayish blue. A few cosmic lights had appeared.

I still had the necklace around my neck. I fell asleep thinking about that extraordinary day.

O AVENTURĂ DE NEDESCRIS

Maria Călin 5B

Într-o seară plăcută de vară, stăteam la geam și mă uitam la stele, ca de obicei. Deodată, o stea strălucitoare cade. Îmi pun dorința de a afla mai multe despre mama, pornind într-o aventură, pentru că, de când ea a murit, tata nu mă lăsa să explorez lumea mai mult de marginea orașului. Adorm.

În acea noapte, am visat că un spirit vine acasă și mă teleportează în alt tărâm: Tărâmul Dorințelor. Ajung acolo și...puf...totul dispare, iar fratele meu mai mic sare în patul meu și mă trezește.

—Tata a făcut clătite! Vino la masă!

—M-ai trezit din vis! Era așa de frumos!...

—Sigur nu era mai bun decât clătitele, spuse el.

—Ba da!

—Ba nu!

—Ba da!

—Ba nu!

—Nici nu știi ce am visat! zic eu.

Fratele meu, Jamie, tace pentru câteva secunde, apoi vrea să adauge ceva, dar strigătul tatălui de a veni la masă îl întrerupe. Mergem în bucătărie, îmi înfulec cu poftă clătitele cu gem delicios de afine, îmi spăl dinții și mă întorc în patul din camera mea, încercând să adorm pentru a continua visul. Dar după câteva minute lungi, în care am încercat să mă culc, fără să reușesc, decid să mă ridic și să mă uit pe pereți.

În cameră apare o creatură micuță și roz, cu o pălărie ca de elf, dar cu niște urechi ca de urs, rotunde și pufoase, cu ochii mari și strălucitori, ca în visul cel magic de aseară. Aceasta se prezintă ca Sparky și îmi dă un colier, zicând:

—Mary, adică eu, acest colier nu este unul obișnuit, ci unul norocos, al mamei tale. Cred că îți va plăcea.

Eu îl apuc, mi-l pun la gât și întreb:

—Dar cine ești?

—Sunt creatura din visul tău, care te va teleporta în Tărâmul Dorințelor.

Apoi, fără să mai stea pe gânduri, Sparky mă apucă de mână și mă duce într-un ținut minunat, cu mai multe țări. Țara Bomboanelor avea nori pufoși de vată de zahăr, copaci din acadele multicolore, flori și iarbă din zahăr fragil. Țara Jucăriilor era plină de păpuși, ursuleți de pluș și alte jucării, iar ultima țară, Țara Magiei, găzduia creaturi magice ca Sparky, dar și alte minunății, cum ar fi flori vorbitoare. În centrul tărâmului se afla castelul, la granița dintre cele trei țări.

Sparky mă conduce la castel, curioasă să aflu cum ar fi continuat visul. Acolo întâlnesc trei oameni importanți: conducătorii celor trei țări.

—Eu sunt Mary.

—Ea e? Întreabă conducătoarea Țării Bomboanelor.

—Da, e fiica Reginei Alice. Prințesa, spune Sparky.

—Mama? Regina Alice? Prințesa? Ce sunt toate astea? Întreb eu nedumerită.

—Tu ești prințesa, iar mama ta a fost Regina acestui tărâm până când a murit... Era cea mai bună! spuse unul dintre conducători.

—Ți-am observat dorința, așa că am intrat în visul tău, iar una dintre suratele mele a făcut o vrajă pentru ca toate visele să devină realitate. Acum ca acest prim vis s-a împlinit, va trebui să te întorci acasă, dar nu uita că orice vis va fi real de acum, așa că te poți întoarce aici oricând ai vrea, doar visând. Tatăl și fratele tău nu vor observa nicio clipă că ai dispărut. E parte din vrajă, zise Sparky.

Și acestea fiind spuse, ea sări, iar eu am aterizat înapoi în pat. Cerul era de un albastru cenușiu. Câteva becuțe cosmice apăruseră.

Aveam colierul încă la gât. Am adormit cu gândul la acea zi extraordinară.

THE SPECIAL NOTEBOOK / CAIETUL DEOSEBIT

David Pătru 5B

One school day, I, a fifth-grade student, woke up with unbeatable good spirits. I grabbed my uniform from the wardrobe and hurried to the city bus station that goes directly to school. I got on the bus.

After a few minutes, everyone on the bus started to look at me. I couldn't understand what was happening. Then I got off at school. I stood there thinking about why everyone was staring at me. I only had one notebook in hand: the one for Romanian language and literature. When I entered the classroom and placed the notebook on my desk, I noticed something was wrong with it: it said, "Everything drawn in this notebook becomes reality, but it only works with the pencil on the cover." That's when I understood why everyone was looking at me, so I quickly put the notebook in my desk. I sneakily glanced at it and noticed that on the first page it said: "The pencil is a magic one and is made from a mine ten centuries old."

After that school day, I went home and opened my backpack to retrieve that notebook. I opened it and used the magic pencil to draw an apple. Suddenly, a green apple appeared on the table in my room, but the pencil shortened. I then noticed that along it was written: "After using the pencil to the last speck of lead, all drawings will disappear from reality." At that moment, I decided to draw only one picture: A FAMILY AND A HEART.

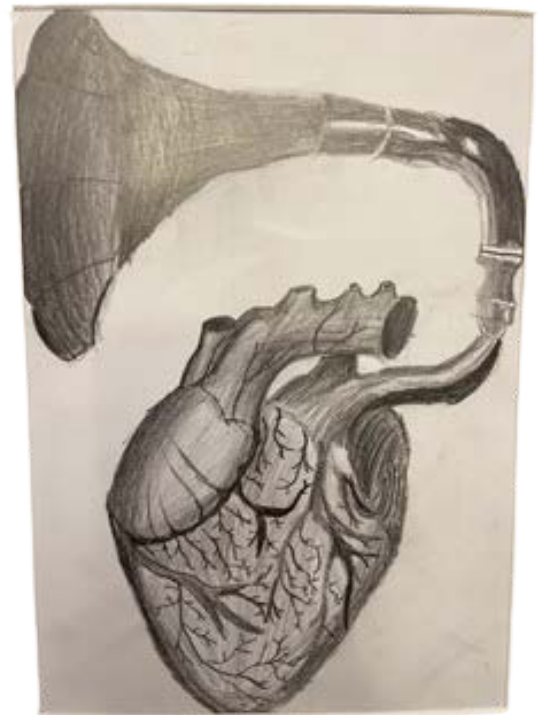
Since then, I forgot about the pencil and the notebook because they had given me everything I desired.

Într-o bună zi de școală, eu, un elev în clasa a V-a, m-am trezit cu o bună dispoziție. Mi-am luat uniforma din dulap și am dat fuga la stația de autobuz a orașului, care duce direct la școală. Am urcat în acesta.

După câteva minute, toți oamenii din autobuz au început să-și îndrepte privirile spre mine. Eu nu înțelegeam ce se întâmplă. Apoi, am coborât la școală. Am stat pe loc să mă gândesc de ce se holbau la mine. Eu aveam doar un caiet în mână: cel de limba și literatura română. Când am intrat în clasă și mi-am pus caietul pe bancă, am observat că era ceva în neregulă cu caietul meu: scria pe el „Tot ce este desenat în acest caiet devine realitate”, dar funcționează doar cu creionul din copertă. Am înțeles atunci de ce toată lumea se uita la mine, așa că am pus caietul în bancă de îndată. Mi-am aruncat pe furiș o privire și am observat că pe prima filă scria: „Creionul este unul magic și este făcut dintr-o mină de acum zece secole”.

După acea zi de școală, am ajuns acasă și mi-am deschis ghiozdanul pentru a lua acel caiet. L-am deschis și am desenat cu creionul magic un măr. Pe masa din cameră a apărut deodată un măr verde, dar creionul s-a scurtat. Am observat atunci că de-a lungul acestuia scria: „După folosirea creionului până la ultima particulă de mină, toate desenele vor dispărea din realitate”. Atunci, am decis să desenez un singur lucru: O FAMILIE ȘI O INIMĂ.

De atunci, am uitat de creion și de caiet, deoarece îmi oferiseră tot ce îmi doream.

AN UNUSUAL GIFT

Alexandru Verdeş-Nijnic 5B

It was a freezing winter day. The silvery snow blanket had covered the entire town. Rosy-cheeked children were sliding down the steep slope with their sleds. All the animals had taken shelter and eagerly awaited the arrival of spring. I was getting ready to go outside to meet my lifelong friend. Little did I know that later I would discover something extraordinary.

As soon as I stepped outside, a fierce and cold wind hit my soft face. I set out on my journey, and my steps left deep imprints on the snowy carpet.

When I reached my friend's house, I excitedly knocked on the wooden door. Victor was delighted to see me. After waiting for a while, a quirky and unusual idea crossed my mind. Could we explore the forest together?

I was snapped out of my daydream by Victor, who finally appeared. I presented my crazy plan, and he showed interest, so we made our plan.

When we reached the edge of the forest, something eerie happened. We started hearing faint and timid voices. We headed towards the clearing where the voices were coming from, our hearts pounding. Once in the clearing, we discovered four agitated squirrels holding a meeting. They needed snacks to survive the winter. We were surprised that we understood their language.

We continued our journey until we came across a family of boars. They were mourning the loss of a piglet. We skirted around them and continued our expedition. It was getting dark, and we realized we should head back.

On our way home, we began to hear deep voices that seemed to surround us. We realized we were surrounded by a pack of wolves. Because we understood their language, we immediately grasped their plans for us. Suddenly, an idea struck me. We needed to quickly make a fire to defend ourselves. We used two sticks to kindle it. Thick smoke rose over the forest, alerting our parents who were already searching for us. Soon, we were found and taken to safety.

In the end, Victor and I decided not to reveal our secret to anyone. We still couldn't explain how we came to understand the language of animals, but we were glad to have shared this experience together.

UN DAR NEOBIȘNUIT

Alexandru Verdeș-Nijnic 5B

Era o zi geroasă de iarnă. Plapuma argintie de nea îmbrăcase tot orașul. Prichindeii îmbujorați se dădeau cu săniuțele lor agere pe derdelușul abrupt. Toate animalele se adăpostiseră și așteptau cu nerăbdare sosirea primăverii. Mă pregăteam să ies pentru a mă întâlni cu amicul meu de-o viață. Nu știam că mai târziu urma să descopăr ceva nemaipomenit.

De cum am ieșit, un vânt aprig și rece mi-a lovit fața moale. Am luat-o la drum. Pașii mei lăsau urme adânci pe covorul de nea.

Când am ajuns la camaradul meu, am bătut emoționat la ușa din lemn. Victor s-a bucurat să mă vadă. L-am așteptat o vreme, după care mi-a venit o idee trăsniță și neobișnuită. Oare puteam să explorăm pădurea amorțită împreună?

Am fost trezit din visare de Victor, care a apărut în sfârșit. L-am prezentat ce trăsnaie puneam la cale. S-a arătat interesat și am făcut planul.

Când am ajuns la marginea pădurii, ceva sinistru s-a întâmplat. Am început să auzim niște glăscioare subțiri și temătoare. Am pornit spre luminișul din care se auzeau vocile, cu inima bubuindu-ne în piept. Odată ajunși în luminiș, am descoperit patru veverițe agitate care țineau o ședință. Aveau nevoie de merinde pentru a supraviețui iernii. Am rămas surprinși că înțelegeam limbajul lor.

Ne-am continuat drumul, până când am dat de o familie de mistreți. Se jeleau că un purceluș era de negăsit. L-am ocolit și ne-am continuat expediția. Se însera și ne-am dat seama că ar trebui să ne întoarcem.

Pe drumul spre casă, am început să auzim niște voci groase care păreau că ne înconjoară. Ne-am dat seama că eram încercuiți de o haită de lupi. Pentru că le cunoșteam limbajul, am înțeles imediat ce planuri aveau cu noi. Deodată mi-a venit o idee. Trebuia să facem repede un foc pentru a ne apăra. Am folosit două lemne pentru a-l aprinde. Fumul gros s-a ridicat peste pădure, alertându-i pe părinții care ne căutau deja. Curând, am fost găsiți și duși la adăpost.

Într-un final am hotărât împreună cu Victor să nu dezvăluim nimănui taina noastră. Nu am reușit nici acum să ne explicăm cum am ajuns să înțelegem graiul animalelor, dar ne-am bucurat că putem trăi această experiență împreună.

ZIUA ÎN CARE PĂRINȚII MI-AU SPUS NUMAI „DA”

David-Nicholas Mogoș 5B

Era o zi ploioasă de noiembrie. Eram acasă, plictisit, neștiind ce să fac, deoarece nu puteam ieși să mă joc, iar părinții mei erau ocupați; tatăl meu lucra la calculator și mama călca rufele spălate. Supărat, am urcat în camera mea, încercând să găsesc ceva de făcut. Am încercat să desenez, însă mereu greșeam ceva sau nu-mi plăcea, așa că rupeam paginile și o luam de la capăt și tot așa, până m-am plictisit și m-am dat bătut.

M-am așezat pe pat și am început să mă gândesc ce voi face după ce se va opri ploaia. Deodată, mi-a venit o idee grozavă și imediat am plecat să o împărtășesc părinților mei. Ajuns jos, m-am dus la tatăl meu și l-am abordat:

—Tata, tata!

—Ce s-a întâmplat, David?

—Mi-a venit o idee!

—Spune-mi!

—Ce-ar fi să facem o zi a lui „da”?

—Cum adică? Întrebă el nedumerit.

—Adică, într-o zi să îmi ziceți numai „da”! am răspuns eu vesel, gândindu-mă la câte lucruri voi face.

—Am putea avea această zi, dar trebuie să fie de acord și mama.

M-am dus la mama. De-abia terminase de călcat și își bea cafeaua. M-am apropiat de ea, mi-am luat inima în dinți și am început timid:

—Mama!

—Da, dragule!

—Vreau să te întreb ceva!

—Te rog!

—Putem să avem o zi a lui „da”?

După ce am adresat întrebarea, mama s-a gândit puțin, apoi mi-a răspuns:

—Nu cred ca va fi posibil, deoarece...

—Dacă voi lua notă bună la testul de mâine, putem? zic eu nelăsând-o să termine propoziția.

—Hmm, poate, dar ar trebui să vorbim și cu tatăl tău.

—Am discutat eu deja! spun eu grăbit.

—Atunci, depinde de nota pe care o vei lua, bine?

—De acord!

M-am dus la mine în cameră și, cum se făcuse ora 19.00, am decis să mă uit la un film. După ce s-a terminat, m-am culcat, așteptând cu nerăbdare să merg la școală.

A doua zi m-am trezit plin de speranță, am mâncat, m-am îmbrăcat cu uniforma, mi-am luat ghiozdanul și am plecat spre școală. Ajuns acolo, m-am așezat în bancă, așteptând începerea orei, mai ales că dădeam testul de rezultatul căruia depindea aplicarea planului meu.

Când profesoara a intrat, toți colegii s-au așezat și au așteptat primirea testului. Atunci când a ajuns la mine și mi-a împărțit testul, inima mi-a sărit din piept de bucurie, deoarece era foarte, foarte ușor!

Am lucrat cu atenție și l-am predat. Doamna profesoară ne-a spus că vom primi rezultatele la ora 14.00. Era perfect!

—Ziua lui da, vin acum! mi-am spus în gând.

Am așteptat cu emoție să se facă ora 14.00, iar când ni l-a predat, am fost atât de fericit, văzând că am luat 10. Abia așteptam să ajung acasă, să le spun părinților.

La sfârșitul programului, mi-am pus testul în ghiozdan și am pornit spre casă. Pe drum, am oprit la un loc de joacă, pentru a juca fotbal cu prietenii din cartier. După ce am dat câteva pase, am plecat emoționat spre casă. Mergeam repede, nerăbdător să îi spun mamei rezultatul.

Ajuns la poartă, am scos cheia și am descuiat. Am mers la ușă și am ciocănit, dar nu mi-a răspuns nimeni. Am mai ciocănit o dată și mi-a deschis mama. Vesel, i-am spus:

—Am luat 10! Am luat 10! Abia aștept ziua lui da!

Mama s-a uitat la mine cu blândețe și mi-a zis:

—Felicitări! Am vorbit cu tata și am hotărât că putem organiza ziua în weekend.

Eram foarte fericit și le-am mulțumit amândurora. Am așteptat cu nerăbdare weekendul, făcându-mi planul cu activitățile pe care le voi face. Zilele au trecut destul de greu, dar iată că ziua de sâmbătă a venit!

M-am trezit cu emoție dimineața, mi-am scos lista cu activități planificate și am pornit în oraș, bifând fiecare punct atins. Am mers în parc, la cinema, la mall, la un loc de joacă, toate într-o singură zi!

Părinții mi-au spus că putem relua această experiență, cu condiția ca eu să fiu cuminte și să obțin rezultate bune la școală. Am încuviințat și am început să îmi fac planul pentru următoarea zi a lui „da”.

A fost una dintre cele mai bune zile și abia aștept să vă spun ce aventuri am mai avut!

THE DAY MY PARENTS JUST SAID „YES” TO ME

David- Nicholas Mogoș 5B

It was a rainy day in November. I was at home, bored, not knowing what to do because I couldn't go out to play, and my parents were busy—my father was working on the computer, and my mother was ironing the laundry. Upset, I went to my room, trying to find something to do. I attempted to draw, but I always messed up or didn't like it, so I tore the pages and started over, repeating this until I got bored and gave up.

I sat on the bed and started to think about what I would do once the rain stopped. Suddenly, a great idea came to me, and I immediately went to share it with my parents. Downstairs, I went to my father and approached him:

"Dad, dad!"

"What happened, David?"

"I got an idea!"

"Tell me!"

"What if we have a 'yes' day?"

"What do you mean?" he asked, puzzled.

"Meaning, for a day, you only say yes to me!" I replied happily, thinking about all the things I could do.

"We could have this day, but we need your mom's agreement too."

I went to my mom. She had just finished ironing and was having her coffee. I approached her, gathered my courage, and began timidly:

"Mom!"

"Yes, dear!"

"I want to ask you something!"

"Please!"

"Can we have a 'yes' day?"

After I asked the question, my mom thought for a moment, then replied:

"I don't think it will be possible because..."

"If I get a good grade on tomorrow's test, can we?" I interrupted, not letting her finish the sentence.

"Hmm, maybe, but we should also talk to your father."

"I've already discussed it!" I hurriedly exclaimed.

"Well, it depends on the grade you'll get, right?"

"Agreed!"

I went to my room, and since it was already 7:00 PM, I decided to watch a movie. After it ended, I went to bed, eagerly awaiting to go to school the next day.

The next day, I woke up full of hope, had breakfast, put on my uniform, grabbed my backpack, and headed to school. Once there, I sat at my desk, waiting for the class to start, especially since I was about to take the test that would determine the success of my plan.

When the teacher entered, all my classmates settled down, anticipating the distribution of the test. When it reached me and I received the test, my heart leaped with joy because it was very, very easy!

I worked carefully and submitted it. The teacher informed us that we would get the results at 2:00 PM. It was perfect!

"The day of yes has come! It's coming now!" I said to myself.

I anxiously waited for 2:00 PM, and when the teacher handed it back, I was so happy to see that I got a 10. I couldn't wait to get home and tell my parents.

At the end of the day, I put the test in my backpack and headed home. On the way, I stopped at a playground to play soccer with friends from the neighborhood. After a few passes, excited, I went home.

Speeding up, eager to tell my mom the result, I arrived at the gate, took out the key, and unlocked it. I went to the door and knocked, but no one answered. I knocked again, and my mom opened the door. Joyfully, I said:

"I got a 10! I got a 10! I can't wait for the day of yes!"

Mom looked at me kindly and said, "Congratulations! I talked to Dad, and we decided we can celebrate on the weekend."

I was very happy and thanked them both. I eagerly awaited the weekend, planning the activities I would do. The days passed quite slowly, but Saturday finally came!

I woke up with excitement, took out the list of planned activities, and set off into town, checking off each item. I went to the park, the cinema, the mall, a playground—all in one day!

My parents told me we could repeat this experience as long as I behaved well and got good grades. I agreed and began planning for the next day of yes.

It was one of the best days, and I can't wait to tell you about the adventures I had next!

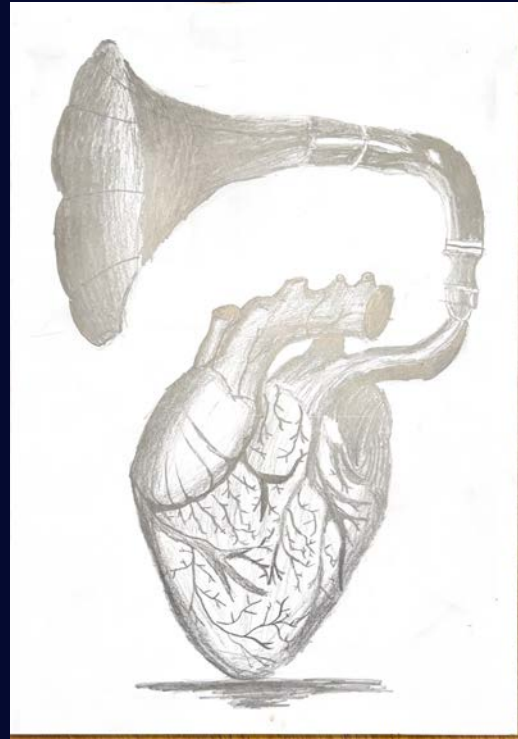
The Works of Ștefan Gheorghiu

III Mangoes

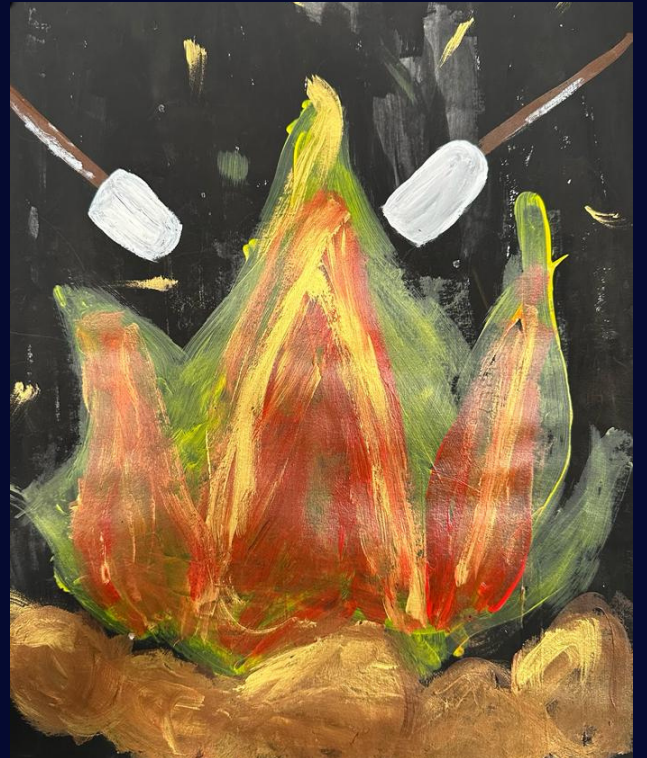
David Pătru 5B

David Pătru 5B

Mara Bernstein III Limes

Marcus Vinte III Mangoes

SUSȚINEȚI ARTELE & LITERATURA

Pe măsură ce ne străduim să îmbunătățim în mod continuu experiența educațională pentru elevii noștri de la Liceul Bilingv Olga Gudynn, suntem încântați să introducem o inițiativă care urmărește să stimuleze creativitatea, să promoveze artele și să inspire dragostea pentru literatură printre tinerii noștri.

Vă lansăm o propunere interesantă: să sponsorizăm viitoarea ediție a revistei școlii noastre, care la rândul său va finanța un concurs de scriere creativă pentru elevii noștri. Acest efort nu va oferi doar o platformă pentru ca scriitorii în devenire să-și prezente talentele, ci le va insufla și o pasiune pentru cuvântul scris, care poate dura o viață.

Concursul de scriere creativă nu numai că îi va încuraja pe elevi să-și exploreze potențialul imaginativ, ci îi va ajuta și să-și întărească abilitățile de comunicare, să le sporească încrederea în sine și să înțeleagă puterea cuvintelor. Credem că sprijinirea acestei inițiative ne va ajuta să promovăm următoarea generație de autori, poeți și povestitori și să contribuim la dezvoltarea lor academică și personală.

Implicarea dumneavoastră este foarte apreciată și suntem deschiși să colaborăm pentru a crea un pachet de sponsorizare care să se alinieze preferințelor și bugetului dumneavoastră. Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la comunicare@olgagudynn.ro. Vă mulțumim pentru că sunteți o parte esențială a comunității noastre școlare și pentru că sprijiniți continuu cultivarea talentelor și a visurilor elevilor noștri!

OGIS School Magazine - Pachete sponsorizare

<i>Beneficii / Pachete disponibile</i>	<i>Platinum</i> 1000 EURO	<i>Gold</i> 750 EURO	<i>Silver</i> 500 EURO	<i>Bronze</i> 300 EURO
Spațiu publicitar – pe coperta spate a revistei (A4)	X			
Spațiu publicitar – pe interiorul copertei (A4)		X		
Spațiu publicitar – pe pagină în interiorul revistei (A4)			X	
Spațiu publicitar – pe pagină în interiorul revistei (A5)				X
Logo-ul companiei pe materialele promoționale pentru 3 evenimente	X	X		
Distribuirea materialelor promoționale ale companiei la 3 evenimente	X	X	X	X
Afișare logo pe website-ul Olga Gudynn Int'l School	X	X	X	X
Promovare pe platformele de Social Media ale școlii (Instagram, Facebook)	X	X	X	X

Yealink

FANTASTIC MEETINGS ON BOARD

Meet, Share and Collaborate with MeetingBoard

Distribuit de

POLY PRICE

SOLUȚII INTELEGE DE COMUNICĂȚI ȘI COLABORĂRI

Certified for
Microsoft Teams

zoom Certified

Standalone
Device mode

MINISTERUL EDUCAȚIEI

unesco